

1974 ஏப்ரல் 17]

(8) அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ரை குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து—தொடர்ச்சி.

THIRU P. SOUNDARAPANDIAN : Sir, I move the following amendment to the Resolution moved by the Hon. Chief Minister on Centre-State Relations—

For the last paragraph, substitute the following :—

“ recommends that the entire matter be referred back to the Committee for recommendation.”

The amendment was duly seconded.

THIRU B. VENKATASAMY : Sir, I move the following amendment :—

For the Resolution moved by the Hon. Dr. M. Karunanidhi, Chief Minister, substitute the following :—

“ This Assembly recommends to the Government of India to appoint immediately a Compact Committee consisting of constitutional lawyers and experienced administrators to investigate and find out how an eminently Federal Constitution that was given to this country by the Constituent Assembly has been converted in practice into unitary form of Government by the dominant political party which has held the power both at the Centre and most of the States during the last 24 years and suggest steps for restoring the original federal form of Government as contemplated in the Constitution. Further, the Committee be requested to consider in depth all suggestions made by the State Governments, political parties, associations and individuals for decentralisation of political and economic power from Central Government to State Governments and from the State Governments to local self Government bodies and suggest suitable methods of achieving the object of decentralisation of economic and political power without damaging the ability of the Central Government to protect the territorial integrity, unity and solidarity of the country and Indian people.”

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வைத்து இருக்கின்ற

331 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமதுநாடு அரசு அளித்துருக்கும் கருத்துகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 ஏப்ரல் 17]

மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்தை என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக வன்மையாக எதிர்த்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

இந்தத் தீர்மானத்தை வன்மையாக எதிர்க்கும்போது, மாநில சுயாட்சி வருவதற்கு இப்போது இருக்கின்ற அரசியல் சட்டத்தை திருத்தத் தேவை இருக்கிறதா என்பதை நான் எண்ணிப் பாராக்கும்போது, நிச்சயமாகத் தேவை எதுவும் ஏற்படவில்லை என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால், இந்தத் தீர்மானத்தில் அடங்கி யிருக்கின்ற, இன்னும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும், அதிக நிதி நிலை வரவு வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். மாநிலங்களுக்குத் தேவையான அதிகாரங்கள் இருக்கத்தான் வேண்டும்; போதுமான நிதி வசதிகளும் இருக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால், இன்றைய தினம் இருக்கின்ற அரசியல் சட்டத்தில் ஏறத்தாழ அத்தனை வசதிகளும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு வேளை மேலும் வசதிகள் பெற அதிகாரங்கள் தேவை என்று அரசு கருத்தில் கொண்டால், அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்வதற்கான வழி வகைகள், மார்க்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவேதான் கூறுகிறேன். மாநில சுயாட்சி பெறுவதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ராஜமன்னார் குழுவின அறிக்கையின் அடிப்படையில் வந்து இருக்கின்ற அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது, உண்மையிலேயே அந்தக் குழு அதனிடம் ஒப்படைத்த வேலையைச் சரிவரச் செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் கூறுவதற்குத் தயங்கவில்லை, ஏன் என்று சொன்னால், அந்தக் குழுவிற்கு இந்த அரசு ஆணை பிறப்பித்தது என்ன என்று சொன்னால், முழுமையான 'கம்மினிஸ்ட் அடானமி' மாநிலம் பெறுவதற்குத் தக்கவாறு இன்றையதினம் இருக்கும் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு வழிவகை செய்யும் ஒரு அறிக்கையைத் தயார் செய்ய வேண்டுமென்று கூறிய ஆணைக்கிசைய அவர்கள் ஒரு அறிக்கையைத் தயார் செய்து இருக்கிறார்கள்.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்பு அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஒரு வழக்கறிஞர் தனது கட்டிக்காக விவரப் பத்திரிக்கை தயார் செய்யும்போது எதிர்க் கட்சியின் வழக்கில் இருக்கின்ற நல்ல காரியங்களை எடுத்துக் கூறுவது மரபு அல்ல. அது போல் இன்றையதினம் ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை அரசு தன்னிடம் ஒப்படைத்த பணியில் உறுதியாக நின்று, இந்த மாநிலத்திற்கு மாநில சுயாட்சி பெறுவதற்கு எந்தெந்த வகையில் இருக்கின்ற அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமோ அதற்கு ஏற்ப அறிக்கை அளித்து இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்தக் குழுவானது உண்மையிலேயே ஒரு நல்ல அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இன்றைய தினம் உள்ள அதிகாரங்கள் எந்த அளவுக்குப் போதுமான அளவு இல்லை, என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யக் கூடுதல் அதிகாரம் வேண்டும், எந்த அதிகாரங்களைக் கேட்க வேண்டும், மாநில சுயாட்சி ஏற்படுவதால் இந்த நாட்டிற்கு இருக்கின்ற அபாயங்கள் என்ன, அல்லது மாநிலங்களுக்கு வரும் நன்மை என்ன என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, இதற்கு ஆகரவாக அவர்களுடைய கருத்துக்கள் என்ன என்பதையெல்லாம் இந்த அறிக்கையில் சேர்த்துக் கொடுத்து இருந்தார்கள் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக நான் இதை வா வேற்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்திருக்கும். இந்த அறிக்கையை மாநில அரசே கூட வரிவாரியாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையில் இல்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் நாம் எள்ளளவும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையில் இல்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், இந்த திராவிட முன்னேற்றக்கழக மாநில சுயாட்சி கோஷமானது—கோரிக்கையானது நாட்டின் பிரிவினைக்கு வித்திடுகின்ற ஒரு அம்சமாக இருக்கிறது என்கிற குற்றச்சாட்டை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.30)

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தனது தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து ஆற்றிய உரையில் ஒன்றைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 'தேவையற்ற ஐயப்பாட்டுப் பின்னணியினுடே இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம் பற்றிச் சிந்தித்திட வேண்டாம் . . .' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கே

336 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 ஏப்ரல் 17]

ஒரு ஐயப்பாடு இருக்கிறது. இந்த தீர்மானத்திற்குப் பின்னணி
ஒன்று இருக்கிறது என்று அவர்கள் அறிந்து இருக்கிறார்கள்.
ஆக, இந்தப் பின்னணி என்ன என்பதனை நாம் சற்று சிந்திக்கக்
கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஒரு வேளை அதனை ஏற்றுக் கொள்கி
ரோமா, இல்லையா என்பது வேறு விவகாரம். ஆனால் ஒரு
பின்னணி இருக்கிறது என்பதனை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்பு
கிறேன்.

தி. மு. க. அரசானது மாநில சுயாட்சியை இரண்டு கட்டங்
களில் அதிகமாக வலியுறுத்தியதை நாம் நன்றாக உணர்வோம்.
ஒன்று, இந்த அரசு ஊழல் நிறைந்த அரசு என்று நாங்கள் இந்த
அரசின் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சமத்தினோம். அப்பொழுதே
தி. மு. க. அரசு மாநில சுயாட்சி என்ற கொடியை உயர்த்தியது.
அதற்குப் பின்பு கோவை தேர்தலின்பொழுது தி. மு. க. படு
தோல்வி அடைந்த சந்தர்ப்பத்திலும் கூட மாநில சுயாட்சிக்
கோரிக்கையை வற்புறுத்தியிருக்கிறது.

ஆக, தி.மு.க. வுக்கும், தி.மு.க. தலைவர்களுக்கும் இந்த
மாநில சுயாட்சி தாகம் அப்பொழுதெல்லாம் தங்கள் கட்சி பலனை
மாக ஆகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் அதிகமாக எடுக்கின்றது.
ஆகவே, மக்கள் மனதைத் திசை திருப்புகின்ற வழியில் இந்த
மாநில சுயாட்சி கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்களே தவிர,
வேறு இல்லை என்ற ஐயப்பாடும் இல்லாமல் இல்லை.

ஆக, நாம் இதனை நினைக்கும்பொழுது என்ன தோன்றுகிறது
என்று சொன்னால், தண்ணீரில் முழுகிச் சாகப்போகிற ஒரு
மனிதன் ஒரு கையில் கிடைக்கின்ற ஒரு துரும்பை தன்னைக்
காப்பாற்றிக் கொள்வதற்குப் பயன்படுத்த எண்ணுகின்றது போல,
தி. மு. க. அரசு மக்களிடமிருந்து விலகிச் செல்கின்றபொழுது
தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு இந்தக் கோரிக்கையைப்
பயன்படுத்தலாமா என்று எண்ணுகிறது. நிச்சயமாக இது பயன்
படாது என்பதனை இந்த அரசுக்கு நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகி
றேன்.

1974 ஏப்ரல் 17]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 1962-வது ஆண்டில் நாங்கள் பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டுவிட்டோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஏன் விட்டார்கள் என்ற விளக்கத்தை அப்பொழுதும் கூறவில்லை. இன்றைய தினமாவது கூறியிருந்தால் நாம் உண்மையிலேயே பாராட்டியிருப்போம்.

1962-வது ஆண்டுக்குப் பின், தி.மு.க. வின் தேசப்பற்று அதிகமாகிவிட்டதா, நாட்டின் மீது, நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டில் அதிக அக்கறை ஏற்பட்டு விட்டதா என்றால், இல்லை என்று நான் தைரியமாகக் கூறுவேன். 1962-ம் ஆண்டில் பிரிவினைக் கொள்கையானது தண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு குற்றம், அதற்காகச் சட்டம் இயற்றப் போகிறோம் என்று மத்திய அரசு கூறியவுடன் தி.மு.க. பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டுவிட்டோம் என்று அறிவித்தார்கள். ஆக, பிரிவினைக் கொள்கையானது தி.மு.க. விலிருந்து உண்மையாகவே மனதார விடப்பட்டதா என்றால், இல்லை என்பதனை நாம் நன்றாக அறிகிறோம்.

அடுத்து, மாநில சுயாட்சிக்குப் பின்னணியில் இருக்கிற சில சூழ்நிலைகளை நாம் சற்று நினைத்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தி.மு.க. பிளவுபடுவதற்கு முன்பு மதுரையில் நடைபெற்ற மாநாட்டை நாம் நன்றாக ஞாபகம் வைத்திருக்கிறோம். மதுரை மாநாடு, ராஜபாளையம் மாநாடு ஆகிய மாநாடுகள் நடக்கும்பொழுதெல்லாம் முதல்வர் கருணாநிதி அவர்களின் உருவப் படமும், பங்களா தேசத்தின் இன்றைய முதல்வர், அன்று பங்களா தேச விடுதலைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்த முஜிபுர் ரஹ்மான் அவர்கள் படமும் ஒப்பிட்டு அது மாட்டப்பட்டிருந்தது. அது போல இந்த மாநாடுகளி் லெல்லாம் திராவிடப் பிரிவினைக் கோஷங்கள் பறைசாற்றப்பட்டன. அதோடு தமிழ்நாடு பிரிவினை கோஷங்கள் ஒட்டப்பட்டிருந்தன.

அதுமட்டுமல்ல. அந்த மாநாடுகளில் தலைவர்கள் ஆற்றிய உரைகளைப் பார்க்கும்பொழுது தி.மு.க. இன்னும் பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டதாக இல்லை என்பதனை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். ஒரு தலைவர் அன்று கூறினார்கள். Tamil Nadu will be waterloo for Indira அதன் அர்த்தம் என்ன? நிச்சயம் தமிழ் நாட்டுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் மாநில சுயாட்சி அடிப்படையில்

838 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்சூர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 ஏப்ரல் 17]

ஒரு போர் நடக்க இருக்கிறது, இந்திரா காந்தி அம்மைபார் அந்தப் போராட்டத்தில் தோல்வி அடையப் போகிறார்கள், தமிழ்நாடு மாநில சுயாட்சி அடைய இருக்கிறது என்ற கருத்துப்பட அவர்கள் கூறினார்கள்.

இன்னொரு தலைவர் கூறினார். ஒருவேளை அவர் இன்று தி.மு.க. வில் இல்லாமல் அண்ணா தி. மு. க. வின் தலைவராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர் அன்று கூறினார்—பிரிவினை இல்லை என்று சொன்னால் மத்திய அரசின் ராணுவத்தைச் சந்திக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆக, இந்த அடிப்படையில் தலைவர்கள் கூறிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் . . .

திரு. முனு. ஆதி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பிரிவினை கிடைக்காவிட்டால் ராணுவத்தை சந்திக்கத் தயார் என்று எங்கள் தலைவர் பேசியதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியில்லை. மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் தருவதிலே என்ன இடைஞ்சல் இருந்தாலும், மாநில சுயாட்சி கிடைக்கவில்லை என்றால், ராணுவம் வந்தாலும் சந்திக்கத் தயார் என்று தான் சொன்னார்கள். பிரிவினை கிடைக்காவிட்டால் ராணுவத்தை சந்திக்கத் தயார் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : விளக்கத்திற்கு நன்றி.

திரு. கோவை செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய தலைவர் மதுரை மாநாட்டில் பேசியபொழுது, எங்களுடைய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் என்பதோடு, அதைவிட இந்தியை இந்த நாட்டில் திணித்தால். தமிழகத்தில் உள்ள சக்திகளெல்லாம் ஒன்று திரண்டு எந்தச் சக்தி வந்தாலும் அதைச் சந்திக்கத் தயார் என்று சொன்னார்கள் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவர்கள் பேசிய பேச்சு அப்படியே எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. மாநில சுயாட்சி கிடைக்காவிட்டால் ராணுவத்தைச் சந்திக்கத் தயார் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுதே கூட திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் அனுபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 17]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான்கு குருடர்கள் யானையை எப்படிச் கண்டுபிடிப்பது என்று திண்டாடிய மாதிரி இருக்கிறது. திட்டவட்டமாக இது தான் என்று சொல்லிவிட்டால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக பெரியார் அவர்கள் ஆற்காட்டில் பிரிவினைக்காக ஒரு மாநாடு நடத்தினார்கள். அதில் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்கள் பலர் கலந்து கொண்டார்கள். தி.மு.க.வின் முன்னணித் தலைவர்கள் பலர் அதில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றி இருக்கிறார்கள்.. அதோடு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் பங்களா தேசப் பிரிவினைப் போரின் சம்பந்தமாக இந்த மாமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முன்மொழிந்து ஆற்றிய உரையில் ஒன்றைக் கூறினார்கள். பங்களா தேசத்தின் முஜிபுர் ரஹ்மானுக்கு ஆதரவு கொடுக்கிற பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் . . .

* **திரு. செ. கந்தப்பன் :** ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், நம்முடைய ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். இங்கே அவர்கள் பேசியது அவர்களுடைய கட்சிக் கோட்பாடா என்கிற ஒரு விளக்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அசோக் மேத்தா அவர்கள் தி.மு.க.-வின் சுயாட்சிக் கோரிக்கையைப் பற்றிப் பேசுகிறபொழுது உள்நோக்கம் கற்பித்தோ அல்லது அரசாங்கத்தின் தூய்மையை சந்தேகித்தோ அல்லது டாக்டர் கலைஞரின் நோக்கத்தை சந்தேகித்தோ சொல்ல வில்லை. மாறாக, அதற்குத் தேவை இருப்பதாக பிக் அழுத்தந் திருத்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறியதில் ஒன்றை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உங்களுடைய அனுமதியோடு நான் இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன் :

On Centre-State relationship, Mr. Ashok Mehta said—

“I have no doubt in my mind that there is tremendous scope for sharing the responsibility.”

என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இது ‘இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்’

340 மாநில கவாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ஞ் குழுவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1974 ஏப்ரல் 17]

சூலை 17, 1973-ல் வந்திருக்கிறது. இன்னொரு இடத்தில் மாநிலத்
தைப் பற்றிச் சொல்கிறபொழுது அதே ஏட்டில் வந்திருக்கிற ஒரு
செய்தி:

Mr. Ashok Mehta, possibly the next President of the Old
Congress, on Monday warned against what is called the destruc-
tion of the political personality of the States. 'This is very
dangerous' he told a press conference at Satyamurthi Bhavan.
Mr. Mehta said that Chief Ministers have been reduced to the
status of office boys. There is too much interference by the
Prime Minister and the States have lost their individuality.

நான் இங்கே எழுப்பிய ஒழுங்குப் பிரச்சனை, இந்த அடிப்
படையிலே இன்னும் அவர்கள் இருக்கிறார்களா அல்லது மாறி,
தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற ஸ்தாபன காங்கிரஸ் இந்திரா காங்கிர
சுடன் இணைந்திருக்கிறதா என்பதுதான்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: An important point has
been posed by the hon. Member Thiru S. Kandappan, regarding
the attitude of the Congress Party on this important matter.
Personally I feel there is no contradiction in the statements which
are purported to have been made by our esteemed President
Mr. Ashok Mehta and which have been referred to by the hon.
Member.

I fail to see how there is any contradiction between the state-
ments. It is true that some observations have been made. So
far as Rajamannar Committee's report is concerned, we have
considered it in our party meetings and we are expressing our
views, our considered views and our views will be made known
in the course of our speeches. That is the reason why we say
that there would be no dispute regarding the discussion; regarding
the suggestion of sharing more powers it has to be considered at
an All-India level.

It is not for an individual State to pick up a row against the
Centre and create an atmosphere which will mar the political
horizon. That is the reason why I emphatically reiterate and
affirm that in case any constitutional amendment is called for, it
would be quite proper for Chief Ministers of all States to come

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 341
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

together in some common platform, either in the National Development Council or some other platform. They can give out their views and find out ways and means to amend the Constitution in the proper manner.

But what has been done now is that our Chief Minister has tabled a resolution stating that the Rajamannar Committee's report be adopted in its modified form pursuant to the resolution tabled by him. That means the Constitution should be amended in toto according to the modifications suggested. Such a view is not healthy and conducive to the national interest. That is the reason why we are constrained to oppose the resolution tabled in this House.

Our considered views will be expressed by the various speakers who participate in the debate. It is not the last word so far as constitutional amendment is concerned. It will have to be done in a broad perspective. It cannot be discussed threadbare within the limited time allotted now. We will be giving our considered views. It is for this Government as well as the Central Government to consider the various aspects.

I think there may not be any doubt which will be lurking in the mind of my hon. friend when he says that there should be sharing of powers.

He has also questioned our negotiations with the Ruling Congress, etc. He need not indicate to us. We know what to decide; we know how to work our party and how to negotiate with the Ruling Congress. These are matters which are not germane to the issue. He need not club this issue with what we have done with the Ruling Congress in Tamil Nadu. That need not be brought at this juncture so that the relationship existing between the two parties may not be marred. Whatever decision has to be taken will be taken by leaders at the national level and it would be considered by our appropriate committees. We shall not enter into argument at it at this moment. With these words I resume my seat.

342 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னாச் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 17]

THIRU S. KANDAPPAN: My hon. friend may answer this only question, viz., whether the Congress (O) is agreeable to the resolution tabled by the Hon. Chief Minister and also the white paper he has circulated indicating the views of the Government. Some members of the Congress (O) have been repeatedly questioning the bona fides of the Government. Do you believe that the speech of the Hon. Chief Minister as well as the statement he has made, is motivated? The hon. Member was saying that we gave up demand for secession because of the Centre's enactment. Even during our late lamented Anna's time, even as far back as 192, we have said that we have withdrawn our demand for secession. It has been done *suo motu*. The hon. Member Mr James is unnecessarily trying to bring into it a motive, saying that because of the Central Act we gave up our demand for secession.

THIRU K. T. K. TANGAMANI: Mr. Deputy Speaker, Sir

THIRU S. KANDAPPAN: When I am speaking.....

THIRU K. T. K. TANGAMANI: I am only addressing the Chair. Can speeches be made by way of clarification?

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member Thiru James was speaking. Mr. Kandappan was asking for clarification. The concerned Member Thiru James has not objected.

THIRU K. T. K. TANGAMANI: I only want to know whether separate speeches could be made to make clarifications.

MR. DEPUTY SPEAKER: Separate speeches are not allowed. I would request the hon. Member Thiru Kandappan to be brief.

THIRU S. KANDAPPAN: Let me finish this one sentence. Most of the party members of the Congress (O) were saying that D.M.K. is not bona fide in claiming for decentralisation. I just want to know from the leader of that party whether when the Administrative Reforms Commission has suggested more powers for States it may be all right but when the D.M.K. asks for decentralisation of powers and for amendment of the Constitution, their bona fides are to be questioned.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 343
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Yes, Sir, we have suspected the *bona fides* of D.M.K. regarding this matter because that is a matter of history. You wanted so many things. You have given up in 1962 something. All these things are past history. That is the reason why the hon. Member Thiru James was saying it. You have given the go-by to something but now you are asking for decentralisation. It is being done with political motive. That is the charge we are going to level against you.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சார், பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிக் கேஷன். தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அவ்வளவு கோபமாகச் சொன்னார்கள். நாட்டுப் பிரிவினையை நாங்கள் விட்டுவிட்டோம் என்பதை வரவேற்று, அவர்களுடைய முன்னாள் தலைவர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் பாராட்டி, இதே மன்றத்திலே பேசி யிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அன்றையதினம் அந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து, பங்களாதேஷ் தலைவருக்கு பிரதம அமைச்சர் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள்; ஆகையால் நம்முடைய மாநில சுயாட்சி கோரிக்கைக்கு நிச்சயமாக ஆதரவு தருவார்கள் என்று கூறினார்கள். ஆக, இந்த நிலையில், நிச்சயமாக இந்த அளவில் நான் கூறுவ தெல்லாம் உண்மையிலேயே மாநில சுயாட்சிதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கிறதா என்று கழிந்த கால சரித்திரத்தை ஒட்டிப் பார்க்கும்போது, பிரிவினைக்குத்தான் அது வித்திடுகின்றது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கடந்த கால சரித்திரத்தை மாத்திரம் வைத்து, பிரிவினைக்கு வித்திடும், என்று சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லை. கடந்த காலத்தில் இந்திரா காங்கிரசும் பழைய காங்கிரசும் பிரிந்து இருந்தார்கள். இப்போது ஒன்றாகி இருக்கிறார்கள். பிரிவினை அடிப்படையில் தான் ஸ்ரீலங்காச் சேர்ந்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

344 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 17]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் எங்களுக்குள் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டைப் பற்றி இப்போது பல கருத்துக்களை எல்லாம் பல இடங்களிலும்—கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த உடன்பாடு நாட்டின் நன்மைக்காக ஏற்பட்டது என்பதை மாத்திரம் கூறி, அதற்கு மேல் செல்ல நான் விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நீங்கள் உருவாக்குகின்ற ஒருமைப்பாடு நாட்டின் நன்மைக்காக; நாங்கள் உருவாக்குகின்ற ஒருமைப்பாடு நாட்டின் பிரிவினைக்காகவா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : யார் நாட்டுக்கு நன்மை செய்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் முடிவு செய்வார்கள். இப்போது படிப்படியாக எடுக்கப்பட்ட பல முடிவுகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால்தான் இந்த மாநில சுயாட்சி விவாதம் தேவையில்லை என்பதை நாங்கள் வன்மையாகக் கூறுகிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, அடுத்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தனது உரையில் 1945-ம் ஆண்டு பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் முன் மொழிந்த அன்றைய தீர்மானத்தின் அடிப்படையிலோ அல்லது 1947-ம் ஆண்டு மாண்புமிகு நேரு அவர்களின் தீர்மானத்தின் அடிப்படையிலோ 1950-ம் ஆண்டு அமலுக்கு வந்த அரசியல் சட்டத்தில் இல்லை என்று கூறினார்கள். 1945-ம் ஆண்டில் மாநில சுயாட்சிக்கு அதாவது அந்தத் தீர்மானம் இருந்தது என்றால் 1945-ம் ஆண்டு இந்த நாட்டிலிருந்த சூழ்நிலையை இந்த அரசு நன்றாக உணர்ந்ததாக வேண்டும். 1945-ம் ஆண்டு இந்த நாடு முழுவதும் ஒரே தலைமையின் கீழ், ஒரே கருத்தோடு இந்த நாடு விடுதலையடைய வேண்டுமென்ற போராட்டத்தில் லாகி, மத, இன வேறுபாடின்றி அரசியல் கட்சி வேறுபாடின்றி, அனைத்து மக்களும் அன்றைக்குப் போராடினார்கள். அன்றைய சினம் இந்த நாட்டிலுள்ள அனைத்து பிராஸின்ஸ், அனைத்து பிரின்ஸிபி ஸ்டேட்ஸ்களும். அது தவிர அங்கிலேயர் அல்லாத வெளி அதிகக்கத்திலிருந்த பிரதேசங்களிலிருந்த மக்களும் ஒன்றாக இணைந்து தான் அந்தப் போராட்டத்தைச் செய்தார்கள்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ஞர் குழுவின பரிந்துரைகள் 345
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஆக, அனைத்து மக்களும் தேச பக்தியும், நாட்டு பக்தியும் நாட்டு ஒருமைப்பாடும், ஒன்றாக வைத்து தான் அந்தப் போராட்டங்களை நடத்தினார்கள். ஆக இந்த நாட்டில் ஒரு பிரிவினை சக்தி ஏற்படும் என்றோ நாட்டை துண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்றோ எண்ணம் அந்தத் தலைவர்களுக்கு ஏற்படவும் இல்லை, ஏற்பட ஏதுவும் ஒன்றுமில்லை.

ஆனால் 1950-ம் ஆண்டு அரசியல் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட போது இருந்த இந்த நாட்டு நிலைமையை நாம் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாடு சுதந்திரமடைந்தவுடன் நாடு இரண்டாக துண்டிக்கப்பட்டது என்பதை இந்த மன்றம் நன்றாக உணரும். பாகிஸ்தான் ராஜ்யம் இந்தியாவை விட்டு துண்டிக்கப்பட்டது.

அது மட்டுமல்ல. இந்த நாட்டில் அங்காங்கே பல பிரிவினை சக்திகள் தோன்றியதையும் நாம் மறந்திடல் ஆகாது. அத்தோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானது அன்றைய தினம் திராவிட நாடு என்ற கோரிக்கையை வைத்திருந்தது என்பதை நிச்சயமாக மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். அத்தோடு நான் ஒன்றைக் கூறுகின்றேன்.

அன்று பிரின்ஸ்லி ஸ்டேட்ஸ்களெல்லாம், பல ஸ்டேட்ஸ்கள், இந்தியாவோடு சேருவதற்கு மறுத்து சுதந்திர நாடாகப் பிரகடனம் செய்தார்கள். உதாரணமாக திருவாங்கூரில் ஆண்டு கொண்டிருந்த திவான் சி. பி. இராமசாமி அவர்கள் பாகிஸ்தானோடு உடன்பாடு கொண்டு, திருவாங்கூரை தனி ராஜ்யமாகப் பிரகடனம் செய்வதற்கு முனைந்து வந்தார்கள் என்பதை நமக்கு சரித்திரம் நிரூபிக்கின்றது.

அது மட்டுமல்ல. ஹைதராபாத் ராஜ்யத்தில் என்ன நிலைமை இருந்தது. அத்தோடு நமது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானது இந்தியாவிற்குச் சுதந்திரம் கொடுத்தால், மெட்ராஸ் ராஜ்யம் மெட்ராஸ் மாநிலம் வெள்ளையர் நேரடி நிர்வாகத்தில் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக் தெரிவித்திருந்தார்கள். இந்த சூழ்நிலையில் அன்றிருந்த தலைவர்களெல்லாம் தேசத்தினுடைய ஒற்றுமை சூலைந்து போகக் கூடாது, தேசம் பாதுகாக்கப்பட

316 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 ஏப்ரல் 17]

வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தோடு தான், ஒரு வேளை அதற்கு முன்னதாக மாநில சுயாட்சி எண்ணம் அவர்கள் உள்ளத்தில் இருந்தாலும் கூட, நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று இன்று இருக்கின்ற அரசியல் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தந்தார்கள் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று இந்தத் தீர்மானம் கூறுகின்றது என்ன? நாட்டின் பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டு உறவுகள், மாநிலங்களுக்கிடையே கடிதப்போக்குவரத்துத் தொடர்புகள், அன்னியச் செலாவணி, இந்த நான்கு தலைப்பின் கீழுள்ள அதிகாரங்கள் மட்டும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருக்க வேண்டும், எஞ்சிய அனைத்து அதிகாரங்களையும் மாநிலங்களுக்கு அளித்தாக வேண்டும் என்று கூறும்போது நிச்சயமாக மத்திய அரசு ஒரு வலுவுள்ள அரசாக இருக்க முடியுமா என்பதை நாம் சற்று சிந்திக்க வேண்டும்.

இந்தத் தீர்மானத்தில் கூறுகின்றோம். மத்திய அரசாங்கம் வலுவுள்ள அரசாங்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்கிறோம். காலம் சென்ற முன்னாள் முதலமைச்சர் மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள்கூட மத்திய அரசு வலுவுள்ள அரசாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் தீர்மானத்தைப் பார்க்கும்போது மத்திய அரசாங்கம் வலுவு குறைந்த அரசாங்கமாகவும் மாநில அரசாங்கம் வலுவுள்ள அரசாங்கமாகவும் மாறுவதற்கு ஏற்ற முறையில் இந்த அரசியல் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் தான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே வந்திருக்கின்றது. இது இந்த நாட்டிற்கு நல்லதா என்பதை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் நாடு பாதுகாக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றதா? சைனா நம் நாட்டை விட்டு வெகு தூரத்தில் இருக்கிறதா, அல்லது பாகிஸ்தான் நம் நாட்டோடு உள்ள உறவை புதுப்பித்துக் கொண்டதா? இன்னும் எத்தனையோ தீமைகள் நமது நாட்டை ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது நாட்டின் மத்திய அரசு எந்த அளவுக்கு வலுவுள்ள அரசாங்கமாக

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இருக்க வேண்டுமோ அது இருந்து தான் ஆக வேண்டும் என்பதை நாட்டுப் பற்றுள்ள, தேச பக்தியுள்ள எந்த நபரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் 1971-ம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானது தனது தேர்தல் அறிக்கையில் கோரியுள்ள ஒன்றை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தத் தேர்தல் அறிக்கையில் உள்ளது கூட இன்று இருக்கின்ற தீர்மானத்திற்கு முரண்பாடாக இருக்கின்றது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் அந்தத் தேர்தல் அறிக்கையில் “பொருளாதார வளம் ஒரு சீராக எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஆக்குவதற்கான திட்டத்தை மேற்கொள்ளப்படும் என்பதற்கு த.மு.க. பொறுப்புடன் பணியாற்ற உறுதி கொள்கிறது” என்று இருக்கிறது. ஆக, இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற அனைத்து மாநிலங்களின் பொருளாதாரமும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையைத் தேர்தல் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இன்றைய தினம் தீர்மானத்தைப் பார்க்கும்போது இந்த நான்கு அதிகாரங்கள் மட்டும் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்தால் இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற அனைத்து மாநிலங்களின் பொருளாதார நிலையைப் பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பு யாரிடம் இருக்கும்? இல்லை யென்று சொன்னால் நிச்சயமாக பல மாநிலங்களின் பொருளாதாரம் சிதைவு அடையும் என்பதை நிச்சயமாக யாரும் மறுக்க இயலாது.

ஆக, இன்றையதினம் வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தைப் பார்க்கும் போது நிச்சயமாக முன்னுக்குப் பின் முரண்பட்டதாக, இது ஒரு ஆப்டர் தாட் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்றைய தினம் நமது நாட்டிலிருக்கின்ற நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற பெரும் ஆபத்தை நாம் அனைவரும் உணர்ந்திருக்கின்றோம். கர்நாடக மாநிலமானது காவிரியின் குறுக்கே அணை கட்டியதன் விளைவாக தஞ்சைத் தரணி இப்போதிருக்கின்ற வளத்தை இழந்து விடுமோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படக் கூடிய நிலையில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை

348 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 ஏப்ரல் 17]

நிச்சயமாக நாம் அனைவரும் மறந்திருக்க இயலாது. மாநில சுயாட்சியை கர்நாடக மாநிலம் கேட்டால், மத்திய அரசாங்கம் இப்போது இருக்கின்ற சக்தியைக் கூட இழந்து விட்டால், தமிழ் நாட்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஆபத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டைக் காப்பது யார் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்போதே ஒரு வேளை மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் போதுமான அதிகாரம் இருந்தாலும் கூட . . .

திரு. எல். கணேசன் : தலைவரவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். மாநில சுயாட்சி கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் காவிரியில் அணை அங்கே கட்டப்பட்டு விடுமென்ற பாணியில் பேசுகிறார்கள். இப்போதே மத்திய அரசு தன்னுடைய அதிகாரத்தில் இருக்கிறபோதே கூட, கவர்னர் ஆட்சி அங்கே நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, அவர்கள் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கலாம் என்ற நிலைமையிருந்தாலும், நிதி ஒதுக்கி அணை கட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுத்தார்கள். மத்திய அரசாங்கம் விரோதமாக இருக்கிறது என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. மாநிலங்களுக்கு விரோதமாக மத்திய அரசு ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பது தானே குற்றச்சாட்டு.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நமது மாநில அரசின் ஸ்டாண்டே கூட அணை கட்டக் கூடாது என்கிற ஆட்சேபணை இல்லை. நமக்குக் கிடைத்து வந்த தண்ணீர் அளவு குறையக் கூடாது என்பதுதான்.

திரு. எல். கணேசன் : அணை கட்டுவதற்கே கூட இரண்டு மாநிலங்களில் தொடர்பு உடைய ஆறுகள் எனில் அனுமதி பெற்றே கட்ட வேண்டுமென்பது விதி.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் கூறிய கருத்தைத்தான் அன்பரும் கூறியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான விவகாரங்கள் எழும்போது மத்திய அரசு வலுவுள்ள அரசாக இருந்தால்தான் இரண்டு மாநிலங்களுக்கு மிடையே ஒரு நீதியை நிலைநாட்ட முடியும் என்கிற கருத்தினை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ரை குழுவின் பரிந்துரைகள் 349
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாநிலங்களுக்கிடையே ஏற்படும் நீர் பற்றிய தகராறுகள் எப்படித் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது குறித்த தமிழ்நாடு அரசின் கருத்துரைகளில் விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் உறுப்பினர் படித்துப் பார்த்தார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் 11.25-க்கு ஆரம்பித்தார்கள். இப்போது 12 மணி ஆகிறது. இன்னும் பத்து நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய இந்த விவாதத்தில் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் யாரும் கலந்து கொள்ளாததற்கு வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கு திருப்தி ஏற்படுகிற வகையில் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் எல்லா கருத்துக்களையும் சொல்வதற்கு தாங்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

நமது மாநிலத்திலுள்ள அனைத்துக் தொழில்களுக்கும் வெளி மாநிலங்களில் இருந்து தான் 'கோல்' எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மின்சாரத்திற்குக் கூட மற்ற மாநிலங்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மாநில சுயாட்சியை எல்லா மாநிலங்களும் பெற்றுவிட்டால் இதற்கு இடையூறு வரும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, ராஜமன்ரை குழு அறிக்கையில் அரசியல் சட்டத்தில் முக்கிய சில ஷரத்துக்கள் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஆர்டிகிள் 256, 257 ஆகியவை எல்லாம்—அதாவது மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்குக் கட்டளை பிறப்பிக்கிற அதிகாரங்கள் எல்லாம் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார்கள். பாராளுமன்றம் சட்டங்கள் இயற்றுகிறபோது, அந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தச் சொல்லும் கட்டளைகளைத்தான் மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு அதன் மூலம் கட்டளை பிறப்பிக்க அந்த ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. for that purpose direction can be given by the Centre. இதற்கான கட்டளைகளை

350 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 ஏப்ரல் 17]

மத்திய அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறதே தவிர, மாநிலத்தின்மீது, ஆதிக்கியத்தைச் செலுத்துவதற்கு இந்த ஷரத்துக்கள் இல்லை என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, மாநில அரசாங்கங்களைக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் எதுவும் மத்திய அரசுக்கு இல்லை என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதுபோல மாநிலங்களில் உள்ள கார்ப்பரேஷன்களைக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் மாநில அரசுகளுக்கு இல்லை என்றால்—கார்ப்பரேஷன்களில் நடக்கும் மோசடிகளை மாநில அரசு எப்படிக் கட்டுப்படுத்த முடியும்? சென்னை கார்ப்பரேஷனையே எடுத்துக் கொண்டால் மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இருந்த காரணத்தினால்தான் உடனடியாக அந்தக் கார்ப்பரேஷனைக் கலைத்து ஊழல், மோசடியில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்மீது மாநில அரசினால் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முதலமைச்சர் அவர்களால் முடிந்தது. இதுபோல மாநில அரசுகளில் ஊழல்கள், மோசடி குற்றச்சாட்டுகள் எழுகிறபோது அதை மேற்பார்வை செய்வதற்கு ஒரு சக்தி இருப்பது விரும்பத்தக்கது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நீதித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் உச்ச நீதி மன்றத்திற்கு அரசியல் அமைப்புப் பிரச்சினைகள் அல்லது மத்தியச் சட்டத் திற்குப் பொருள் விளக்கம் கூறுதலைத் தவிர மற்ற வழக்குகளில் அப்பீல் செய்கிற முறை தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்கிறார்கள். நான் கூறிக் கொள்வேன்—இதற்குக் காரணமாக—மத்திய அரசில் உள்ளவர்களின் ஆதித்தியம் தான் உச்ச நீதி மன்றத்தில் இருக்கிறது என்கிற ஐயப்பாடுதான். இதுபோன்ற ஐயப்பாடு வற்படுவது நல்லதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படிப் பார்த்தால் உயர்நீதி மன்றங்களில் மாநில அரசுகளின் ஆதிக்கியம் தான் இருக்கிறது என்கிற ஐயப்பாடும் எழும்பக் கூடும். இது போன்ற ஐயப்பாட்டை அகற்றி—நீதிமன்றங்கள் நடுநிலையோடு செயல்பட உதவ வேண்டுமே தவிர உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அப்பீல் செய்து கொள்ள வழியே இருக்கக் கூடாது என்பது சரியல்ல.

உயர்நீதி மன்றங்களின் நீதிபதிகளை நியமிக்கின்ற பொறுப்பு—இப்போது மாநில அரசுகளின் கருத்துரைகளைக் கேட்டு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் நியமிக்கின்றார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 351
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்துருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக வரவேற்கத்தக்கதுதான். இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமிக்கின்ற அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கும் அது நிறைவேற்றுகிற சட்டத்திற்கு ஜனாதிபதி தன் கையொப்பம் கொடுத்து அனுமதிக்கிற பொறுப்பும் இருக்கிறது. அது மிகவும் முக்கியமான அம்சம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நீதிபதிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்றால் இந்த நாட்டிலுள்ள யாருக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாமல் போகும். மாநில அரசுக்கு இந்த அதிகாரம் வந்தால்—நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்—சபாநாயகரை நாம் எந்த எந்த முறையில் எல்லாம் நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று மாற்றியிருக்கிறோம் என்பதை—ஆகவே இந்த அதிகாரம் மாநிலத்திற்குத் தேவையில்லை என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்றையதினம் இந்த நாட்டில் பல்வேறு மைனாரிட்டிகள் இருக்கிறார்கள். சில மைனாரிட்டிகள் மதத்தின் அடிப்படையில் அரசியல் கட்சிகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முஸ்லீம் லீக் ஒரு அரசியல் கட்சி—மைனாரிட்டியினர் தங்கள் மதத்தின் அடிப்படையிலேயே கட்சி வைத்திருக்கிறார்கள். ஜனசங்கமும் மதத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒரு கட்சியாக இருக்கிறது. ஒருவேளை ஜனசங்கம் அட்சியில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஒரு மாநிலத்தில் வந்தால் அங்குள்ள முஸ்லீம் மைனாரிட்டிகள் நிலைமை என்ன ஆகும்? இதை லத்திப் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதுபோல ஜனசங்கம் பெரும்பான்மை பெற்று மத்தியில் ஒரு அரசு அமைக்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் என்ன ஆகும்?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஜனசங்கம் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சென்ற தடவை ஜனசங்கத்தோடு தேர்தலில் கூட்டு வைத்துக் கொண்டார்களே. ஸ்ரவேணை இவர்களே வெற்றி பெற்று அமைந்திருந்தால் என்ன ஆகியிருக்கும்?

352 மாநில சபாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குடிவின் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

யம்ஸ் :

[1974 ஏப்ரல் 17]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : உங்களோடும் கருத்து வேறுபாடுள்ள பலர் கூட்டு சேர்ந்திருப்பதனால் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது? அதுபோல அப்போதும் எந்தத் தோஷமும் ஏற்பட்டிருக்காது. அதுபோல முஸ்லீம் லீக் பெரும்பான்மை பெற்று ஒரு மாநிலத்தில் அரசு அமைத்துவிட்டால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மைனாரிட்டியான ஜனசங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கதி என்ன ஆகும்? இதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு உறுப்பினரே எல்லாக் கருத்துக்களையும் சொல்வது என்றால் 2 மணி நேரம் கூட போதாது. பலரும் பேச இருப்பதால் ஒவ்வொருவரும் சில சில கருத்துக்களைத் தொகுத்து குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் பேச வேண்டும். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஏற்கனவே அதிக நேரம் எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : கடைசியாக, நண்பர் ஆலடி அருணா அவர்கள் கூறினார்கள், இந்த அரசியல் சட்டத்தைக் கடலில் தூக்கி எறிய வேண்டிய நிலை ஏற்படும், இது இந்த நாட்டைப் பாது சாக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை, என்று.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். கனம் ஆலடி அருணா அவர்கள் இந்த கான்ஸ்டிடியூஷனை வங்கக் கடலில் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார். இங்கு மெம்ப ராகப் பிரமாணம் எடுத்ததே கான்ஸ்டிடியூஷனுக்கு உட்பட்டுத் தான். ஆகவே, அவர் தனது பதவியை ராஜினாமாச் செய்து விட்டு, பிறகு வங்கக் கடலிலே தூக்கி எறியலாம்.

திரு. எல். கணேசன் : நாம் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்பதோ, மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பதோ அந்த அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அரசியல் சட்டத்தையே மசிக் காமல் வங்கக் கடலில் தூக்கி எறிய வேண்டுமென்று சொல்கிற வருக்கு இங்கே பதவி வகிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது ?

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு ஆலடி அருணா அவர்கள் கூறினார்கள். அவர் ஒரு வழக்கறிஞராக இருப்பதால், அதன் பலனைப் பற்றி அவருக்குத் தெரியாமல் இல்லை. தி.மு.க. அரசு பதவியேற்று, இந்த ஆட்சியில் இருக்கிறது என்றால், அந்த அரசியல் சட்டம் இருப்பதால்தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள் இன்று முதலமைச்சராக இருக்கிறார். ஒருவேளை ஆலடி அருணா அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் மீது என்ன கோபமோ? . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அரசியல் சட்டத்தை எழுதிய அர்ப்பேக்கார் அவர்கள் அதைக் கொளுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது தெல்லாம் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள்?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அதனால்தான் தி.மு.க.வி லிருந்து கொளுத்தி, அதற்குத் தண்டனையும் பெற்றார்கள். அதற்குப் பிறகு, இப்பொழுது ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு தான் மாற்றிக் கொண்டு விட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அண்மையிலேதான் கோடம்பாக்கத்தில் கக்கன் அவர்கள் தலைமையில் அம்பேத்கார் விலையைத் திறந்து வைத்தார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆலடி அருணா அவர்கள் இதை என்னுடைய சொந்தக் கருத்து என்று சொன்னார்கள். கட்சியின் கருத்து என்று சொன்னால் அதனால் முதலமைச்சருக்கு எவ்வளவு ஆபத்து இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துதான் அவர்கள் அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானம் தேவையற்றது, இது தேவையில்லை யென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அம்பேத்கார் அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தவேண்டும் என்று சொன்னதாகத் சொன்னார். எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. ஆதாரம் கொடுங்கள். நான் சொல்வது, நீங்கள் வெளியே போய்

354 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 17]

என்ன வேண்டுமானாலும் கொளுத்துங்கள், சாப்பிடுங்கள். ஆனால், அரசியல் சட்டப்படி பிரமாணம் எடுத்துவிட்டு, அதை வங்கக் கடலில் போடுகிறோம் என்று சொன்னால் என்ன நியாயம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதற்கு ஏதாவது அப்ஜெக்ஷன் இருந்தால், பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொடுத்து தனியாக டிஸ்கஸ் பண்ணலாம். இதிலே ஏன் நேரத்தை வீணாக்குகிறீர்கள்?

திரு. முனு ஆதி: 4 குருடர்கள் சேர்ந்து யானையைக் கண்டு பிடித்தார்கள் என்று அனந்தநாயகி அவர்கள் கூறினார்கள். எதிர்காலப் பதவி ஆசையை—குருடர்கள் பார்த்ததுபோல் பார்த்து, முழுமை அடையாத நிலைமையை அவர்கள் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. அருணை ஒன்றும் முரண்படவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் ஒரு கட்சியின் சார்பிலே உறுதி மொழி எடுத்து, இன்னொரு கட்சியின் சார்பிலே இங்கே பேசுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தப்பாகச் சொல்லாதீர்கள். We have not taken oath for the party; we have taken oath under the Constitution.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீங்கள் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களுக்கே மதிப்பளிக்காதவர்கள். அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறீர்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆனால், இதை மக்களைச் சந்தித்துத்தான் செய்திருக்கிறேன், பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். அதைப் பற்றி நீங்கள் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தியவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வந்ததாகச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது மதலமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலம் அவர்கள் சென்னையிலே கொளுத்துவதாகப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னபோது, மன்குட்டியே கைது செய்துவிட்டார்கள். ஆனால், மதுரை, செங்கற்பட்டு போன்ற இடங்களிலே

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. க. மு. இராசகோபால்]

கொளுத்திய பிறகு, ஆணை பிறப்பித்து இப்படிச் கைதாக்கினார்கள். அதனால் அதற்குப் பின்னால் இருந்தவா அன்றைய முதலமைச்சர் பகதவத்சலம் என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு வரலாற்றைச் சொல்லிவிடுகிறேன். எல்லாக் கட்சியிலேயும் இப்படிப்பட்ட பதவிப் பிரமாணங்கள் செய்வதைப் பற்றி சொன்னதனால் தங்கள் மூலமாக இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே யூனியன் ஜாக்கின் கீழ் பண்டித ஜவகர்லால் நேரு வைஸராயிடத்திலே பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டார்கள். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, பிரதம அமைச்சரானார்கள். ஆகவே, அது ஒன்றும் புதிதல்ல.

THEIRU K. M. SUBARMANIAM: Hon. Deputy Speaker, I have taken the oath under the present Constitution and I am going to speak in support of the Resolution brought by the Chief Minister. The reason is this. I feel I am not contradictory in my conscience. I have seen the working of the Constitution and I am working under it. But I think if the Constitution is altered and if it is bettered, the working of it will be better and that is the reason why, though we take the oath under the Constitution, we propose an amendment or alteration of it whenever we find it necessary for the good of the people. I do not think there is any objection to support such an amendment.

So far as we are concerned, we are taking this matter a bit lightly, I think. This is a very serious matter and this vitally affects about 55 crores of the people of India. This particular resolution is not a resolution pertaining to Tamil Nadu alone. For, if this resolution is accepted, or partially accepted with amendments, the working of the Constitution will be different, the administration will be different and the entire Indian financial conditions will be different.

Today, it is well known that decentralisation brings in better results. I do not think any experienced politician or administrator or executive will oppose decentralisation in any form. We

356 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[Thiru K. M. Subramaniam] [1974 ஏப்ரல் 17]

are thinking of decentralisation because of that. Secondly, the original Constitution was drafted by the Constituent Assembly, consisting of efficient lawyers, constitutional lawyers, efficient and experienced administrators, but not of men closely connected with the living conditions of the people. That has to be taken into account. Twenty-two or twenty-three years of the working of the Constitution has shown that we are gradually degenerating; our economic condition is terribly failing; inflation is raging like anything; unemployment is increasing on the one side and we are getting all sorts of inefficiency because of the fact that all administrative powers are concentrated in Delhi.

Sir, one great man—I do not wish to name him now—when the Constitution was adopted asked me, ‘Do you know what the Constitution is, K.M.S.’ I did not know for, then I was a small boy. He said, ‘The State is only a magnified Corporation of Madras’. It has only the powers of a magnified municipality. All power is concentrated in the Centre’. ‘One day’, he said, ‘people may drastically alter the Constitution so that the administrative powers are vested with the States’. To say that the D.M.K. Government brings in this resolution because of its weakness is meaningless. People know the present state of the country. We have to analyse why things are like this. On the basis of such an analysis if you find that justice cannot be done if directions are given from Delhi for the good of Kanyakumari, that power has to be transferred to the executive authority of Kanyakumari.

Similarly, both the Centre and the State are in charge of administration. The State has got certain responsibilities and similarly the Centre has got certain responsibilities, which the Centre alone can perform. Whatever that has to be administered by the State must be passed on to the States. I do not say that everything should be passed on to the States, as mentioned here

Take for example, Railways, I am alive and I know the M.S.M. Railway and S.I. Railway during the British days. There were small and small railway companies and the administration was not bad. Why not the administration of Railways be given to the States? Now there are Zonal Railways. Instead

1974 ஏப்ரல் 17] (Thiru K. M. Subramaniam)

of Zonal Railways, there is nothing wrong in having State Railways. The question is this. The entire co-relation and co-ordination must rest with the Board with power to the States to administer.

What is State autonomy? State Autonomy is full power to govern the States. State Autonomy is more powers to the States to administer within the limited framework of the Constitution. State autonomy means passing of such powers to the States to govern the States properly in all common matters. The subjects like Finance, like Defence or certain other aspects of Finance like Foreign Exchange, Foreign Relations, Foreign Debts can rest with the Central Government. They have been mentioned clearly here. I doubt whether they would be accepted in toto by other States.

The first and foremost is the Constitution of Inter-Council of States. This is very important. To-day the people are agitated against the rise in prices of essential commodities.

There was a Bandh in Maharashtra. There was a Bandh in Tamil Nadu. Who was responsible for this? Who was responsible for this rise in prices of essential commodities? If there is such an Inter-State Council, all the Chief Ministers can meet, think and take a decision on such vital matters. Yesterday only, Sir, under your Chairmanship we discussed one important thing with regard to the Housing Board.

We discussed that the Banks have refused to give credit to the Housing Board. The Schedule Banks have refused to give credit to the Housing Board at not less than 12½ per cent. Is it right on the part of the Schedule Banks, Sir? Are we to tolerate such a state of affairs?

If the banking is within the control of the State, can they say like that, Sir? Like that there are so many things. The Resolution has been drafted very nicely. The real powers that are necessary are with the Central Government now. There is a curb on getting credit facilities by the State Institutions. Since there is a curb on credit policies, the private bankers are lending money at 24 or 36 per cent. The private people get loans from them and charge the interest on the consumers.

(Thiru K. M. Subramaniam) [1974 ஏப்ரல் 17]

Therefore, the prices are shooting up like anything. Now I am doing my business. If I am refused loan by a Schedule Bank or by a nationalised bank, I will go to some Champalal and get the money at 24 per cent or 36 per cent for four months and increase the prices of goods. Correspondingly, the retail prices will go up. This will happen, if there is no control by the State on banking, if there is no control on credit policy, if there is no control on industrial policy, and if there is no control on licencing policy. All these things are sure to happen. How can we accuse a Chief Minister of a State and how can the Chief Minister of a State control the rise in prices of commodities in such a situation? How can he control the prices?

The cotton prices are controlled by the Centre. The steel prices are controlled by the Centre. Steel is the most vital raw material for industries for production of essential commodities. It is a vital commodity for the construction of houses. It is a vital commodity for the manufacture of cycles, nails, cutting machines and so many other things. The prices are not controlled by the Government of Tamil Nadu.

Similarly, price of sugar is controlled by the Government of India and 30 per cent of the production is given by the Centre for open market sales. Why should there be this 30 per cent open market sales? It is only to please the so-called capitalists this 30 per cent free market sale has been introduced.

Similarly, with regard to cloth also, they have made the same thing. I know this because I am in cloth trade for the past 36 or 37 years. In the cloth trade, 25 per cent is controlled cloth. What is happening is this. So many mills instead of producing controlled cloth, they simply show in their accounts that they have produced so much of quantity of controlled cloth. Can the Hon. Minister for Industries, Thiru Madhavan get into the mill and ask the mill owner what is his production of controlled cloth? The power is vested with the Centre. I am only quoting a few examples.

1974 ஏப்ரல் 17] [Thiru K. M. Subramaniam]

The price of cotton cloth has been increased by 20 per cent just 15 days back. Increase of 20 per cent is not a joke. The price of the essential commodity of cloth goes up. The millers are happy about the increase in their commodity. It is because the Centre could not have good administration though they may have good rules.

Unless the State autonomy comes true, unless the State is given full powers, it would be difficult to solve the problem of rise in prices of essential commodities.

I think even in Railways, the State should have powers. Of course, I do not think the State should have power in Income Tax because there is difficulty in the collection of taxes. But the State should have powers in sharing the income-tax. In the collection of income-tax, there is this difficulty. If the tax is collected in Madras, then the business people will have their accounts in Bombay and Calcutta and it may not be possible to trace them.

So far as the other subjects mentioned by our Hon. Dr. M. Karunanidhi on the views of the Tamil Nadu Government on Raia Mannar Committee's Report, I do not agree cent per cent. I agree 90 per cent and would like to say that State autonomy is an absolute necessity. Otherwise what will happen is, as pointed out by my friend Aladi Aruna, the Constitution has to be thrown into the Bay of Bengal. He need not throw the Constitution into the Bay of Bengal but the people themselves will throw it in the Bay of Bengal because they cannot tolerate the huge starvation, they cannot tolerate mismanagement, and they cannot tolerate large scale unemployment. The people will be forced to rebel. Unless a Committee sits immediately and goes into the recommendations of this legislation, it cannot be averted. The States should have full effective powers to control, to govern to regulate the matters and act properly; otherwise, they are completely doomed. Thank you Sir.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை மிக வன்மையாக எதிர்த்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன்.

360 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அறித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 ஏப்ரல் 17]

இந்தத் தீர்மானம் தேவையற்றது, காரிய சாத்தியம் இல்லாதது, நாட்டிற்கு அபாயம் விளைவிக்கக்கூடியது என்ற காரணங்களால் நான் இதனை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றி இங்கே விவாதிக்கும்போது

We cannot discuss it in abstract. We will have to discuss it therotically as well as, in the present contex''

இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அடிப்படையாக ராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது இந்த அறிக்கைக்குப் பெயர் Report of the Centre-State Relations Inquiry Committee என்று இருக்கிறது. மேய்யாகவே இந்த கமிட்டி 'செண்டர்-ஸ்டேட் ரிலேஷன்ஸ்' பற்றிய என்கொயரி கமிட்டி அல்ல.

It was a Committee formed with the purpose of arguing a case for State autonomy. This was the reason why a Committee was appointed. It was not appointed to go into the question of Centre-State relations, to go into the question of how to readjust the Centre-State relations for the objective of having a strong and united country.

(பிற்பகல் 12.30)

அடுத்து சட்ட மேதைகளை இந்தக் கமிட்டி உறுப்பினர்களாக அரசு நியமித்தது. நான் நினைக்கிறேன் இந்த மோசமான வழக்கை வாதாடுவதற்குச் சாதாரண வழக்குரைஞர்கள் போதாது, மிகுந்த கெட்டிக்கார வழக்கறிஞர்களாக இருக்க வேண்டும். 'Very skilled and clever lawyers are essential' என்ற வகையிலே தான் இவர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அனால் அவ்வளவு கெட்டிக்கார வழக்குரைஞர்களாக இருந்தும் அவர்களாலே கூடப் போதுமான அளவில் சரியாக வழக்கை உருவாக்க முடியவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்வேன்.

அடுத்து, மாநில சுயாட்சி என்ற அந்த வார்த்தையை, என்ற அந்தத் தீர்மானத்தை முதலமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்குச் சில காரணங்கள் முக்கியமானவை

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

என்று சொல்லப்படுகிறது. மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்வதற்கு, நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகாரம் போதவில்லை என்பது ஒரு காரணம். தேவையான பணம் கிடைக்கவில்லை மத்திய சர்க்காரிடத்திலேயிருந்து என்பது இன்னொரு காரணம். பல்வேறு திட்டங்களுக்கு அனுமதி கிடைப்பதற்குத் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பது மூன்றாவது காரணம். பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்பது இன்னும் ஒரு காரணம். இம்மாதிரி பல காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதிகாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இங்குமங்கும் போதாது என்ற உணர்வுகள் இருக்கலாம். நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்திலே ஏற்கனவே இருக்கின்ற அதிகாரத்தைக் கொண்டே பல நல்ல காரியங்கள் இந்த மாநிலத்திலே முன்னர் காங்கிரஸ் அரசுகளாலே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஏராளமான தொழில்களைத் தொடங்கி, இந்த மாநிலத்திலே மின்சார வசதியை அதிகப்படுத்தி, பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து சமுதாய மாற்றம் ஏற்படுத்தப் பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்களைக் கொண்டே செய்ய முடிந்தது. ஆனால் இப்பொழுது நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், இந்த அரசு இருக்கின்ற அதிகாரத்தை எப்படிப் பயன் படுத்துகிறது என்றால்—இந்த மாநிலத்தில் ஜனநாயகத்தைப் பாழடிப்பதற்கு, தனது கட்சியின் சர்வாதிகாரத்தை, party autocracy இங்கே உருவாக்குவதற்குத்தான் முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். கிடைக்கின்ற அதிகாரத்தை மக்களுக்கு நலம் பயக்கும் காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தாமல் ஒரு கட்சியின் அதிகக் கத்தை என்றென்றைக்கும் நிலைபெறச் செய்ய, ஜனநாயகத்தைக் குழி தோண்டிப் புதைக்கப் பயன்படுத்தும் நிலையில் மேலும் அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கும்பொழுது அந்தக் கோரிக்கையை I cannot view it without suspicion.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநிலத்திற்குக் கூடுதல் அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்கள். ஆனால் இங்கேயுள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புகள், கூட்டுறவு இயக்கம், இன்னும் பல்வேறு அமைப்புகள் இவற்றிற் கெல்லாம் கூடுதலாக அதிகாரம் வேண்டுமென்று அவைகள் கேட்கின்றனவே அதற்கு நீங்கள் அளிக்கும்

362 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்சூர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] 1974 ஏப்ரல் 17]

பதில் என்ன? சட்டபூர்வமாக இருக்கட்டும், சட்டத்தில் என்ன சொல்கிறது என்பது வேறு இருக்கிறது, ஆனால் நடைமுறையிலே பாரபட்சம் காட்டுவதில்லையா? நடைமுறையிலே அவர்களமீது சர்வாதிகாரத்தைத் திணிப்பதில்லையா?

இவைகளை யெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். பதில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் பல்வேறு நிலைகளில் இவை தேவைப்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அவைகளுக்கும் கூடுதல் அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற 'ஃபிலாசபி' இருக்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அந்த ஃபிலாசபி கிடையாது. சாதாரண மக்களிடத்திலே அதிகாரம் போக வேண்டுமென்ற எண்ணம் கிடையாது. அதிகாரத்தைத் தன்னிடத்திலேயே வைத்துக் கொண்டு தவறுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஃபிலாசபியை வைத்துக் கொண்டு, எங்களுக்கு இன்னும் கூடுதலாக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பது முரண்பட்டதாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பணம் போதுமான அளவில் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஃபைனான்ஸ் கமிஷனைப்பற்றிக் குறைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பணம் போதாது என்ற கோரிக்கையை நான் தவறு என்று சொல்ல மாட்டேன். எந்த மாநிலமும், எந்த உள்ளாட்சியும், எந்த அமைப்பும் கூடுதலாக வேண்டுமென்று 100 கேட்டால்தான் 50-வது கிடைக்கும். ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் கூடுதல் வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு மாநிலமும் கேட்கும். ஒப்பங்க் கேட்பதை நான் குறை சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் அகையே ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னால் அதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. இந்த மாநிலத்திற்குப் பாரபட்சம் காட்டுவதாகச் சொல்லப்படும் குற்றச்சாட்டை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. எனினன்றால் உண்மை வேறு வகையாக இருக்கிறது. உண்மை மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்வேன்.

Fourth Five-Year Plan—Central assistance

என்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் பார்த்தால், நான் நான்கைந்து மாநிலங்களைப்பற்றி மட்டும் கணக்கைச் சொல்கிறேன்.

Gujarat 34.7 per cent out of the total outlay.

Haryana 34.7 per cent.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

Maharashtra 27 per cent.

Punjab 34 per cent.

Tamil Nadu 40 per cent.

இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் இதற்குமேல் கேட்க வேண்டாமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. நான் சொல்வது, தமிழகத்திற்கு மட்டும் ஓரவஞ்சனை காட்டப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டு உண்மை அல்ல. It is opposed to facts.

என்பதனைக் காட்டுவதற்காக இந்த ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட்டேன்.

இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். ஃபைனான்ஸ் கமிஷன் போதுமான அளவில் நிதி ஒதுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். புரஹிபிஷனுக்காக நஷ்ட ஈடு தரவில்லை என்ற குறைபாடு அரசின் சார்பில் சொல்லப்பட்டது. ஃபைனான்ஸ் கமிஷனிடம் என்ன கேட்டீர்கள்? புரஹிபிஷனை அமல்படுத்திவிட்டு நஷ்ட ஈடு வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. புரஹிபிஷனை அமல் செய்தால் எங்களுக்கு இழப்பு ஏற்படக் கூடும், அதற்கு நீங்கள் உத்தரவாதம் கொடுப்பீர்களா என்று கேட்டீர்கள். அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, அதைக் குற்றச் சாட்டாகச் சொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிதிநிலைகளைப் பொறுத்த வரையில் இராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கை என்ன சொல்கிறது? அந்த அறிக்கை முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது. 57-வது பக்கத்தில்

Financial autonomy of the Centre and State is vital to the preservation of the federal principle.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே அறிக்கையிலே 17-வது பக்கத்திலே

'The reasons for the perpetuation and growth of unitary trends are mainly

(c) Inadequacy of State's fiscal resources and consequent dependence on Centre for financial assistance.'

364 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 ஏப்ரல் 17]

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக, இராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையே சொல்கிறது, பல மாநிலங்களுக்கு—எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இருக்க முடியாது—பல மாநிலங்களுக்கு செல்வாதாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதனால் அவைகள் மைய அரசினிடத்தில் நிதி உதவிக்காகச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மாநிலங்கள் என்ன செய்வது? பல மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. எதற்காக இதைப்பற்றிச் சொல்கிறேன் என்றால், இராஜமன்னார் கமிட்டி.....

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தம்முடைய கருத்தைச் சொல்லியிருந்தால் நான் குறுக்கிட்டிருக்க மாட்டேன். இராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையில் முரண்பாடு இருப்பதாக இல்லாத ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேற்கோள் காட்டியதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். போதுமான நிதி ஆதாரங்கள் மாநிலத்தில் இல்லை என்று சுட்டிக்காட்டி, அடிக்கடி கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டி, பரிந்துரைகள் வரும்பொழுது அந்த நிலையை மாற்ற நிதி ஆதாரங்களை மாநிலங்களுக்குப் பெருக்கித் தாரார்கள் என்று முடித்திருக்கிறார்கள். எனவே இதில் முரண்பாடு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : நிதி ஆதாரங்கள் என்பது கேட்டவுடன் கிடைக்கின்ற காமதேனு அல்ல. நிதி ஆதாரங்கள் என்பது மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபடும். நமக்கே தெரியும்.

பீஹார் மாநிலத்தில் நிலக்கரி அதிகமாக இருக்கிறது, இன்னொரு மாநிலத்தில் இன்னொரு பொருள் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது, அதனால் அதிக வருவாய் இருக்கிறது.

பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற மாநிலங்களில் தொழில்கள் மிகுதியாகக் குவிந்து கிடக்கின்றன. எனவே அங்கே வருமான வரிகள் கூடுதலாகக் கிடைக்கும், தொழில் வரி கூடுதலாகக் கிடைக்கும்.

ஆனால் ஒரிசாவை எடுத்துக் கொண்டால் தொழில்துறையில் பின்தங்கி இருக்கிறது. எனவே நிதி ஆதாரங்களை இஷ்டம்போல் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வது சாத்தியப்படாது.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 365
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் நிதி ஆதாரங்களை நீங்களே தேடிக்கொள்ளுங்கள் என்று சுயாட்சி கொடுத்தால் என்னவாகும்? கோவை மாவட்டத்திற்கு நிதி ஆதாரங்கள் நிறையக் கிடைக்கும், ஆனால் இராமநாதபுரம், நெல்லை, கன்னியாகுமரி போன்ற மாவட்டங்களுக்கு அப்படிக்கிடைக்காது. ஆகவே, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், தாலுக்காவிற்குத் தாலுக்கா எப்படி மாறுபட்டிருக்கிறதோ, அதேபோல்தான் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் மாறுபட்டிருக்கிறது. அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் மட்டுமே நிதி ஆதாரங்களைத் தேடிவிட முடியாது.

இன்னொரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். சேங்ஷன் ஆவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது, ஆகவே, மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தாமதம் எல்லாயிடத்திலும்தான் ஏற்படுகிறது. ஒரு மாநில ஆட்சியிலே மாதக் கணக்கிலே ஆண்டுக் கணக்கிலே தாமதம் ஏற்படுகிறது. பல்வேறு பஞ்சாயத்துக்கள் சம்பந்தமாக மாதக்கணக்கில் ஆண்டுக்கணக்கில் சேங்ஷன் ஆகாமல் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சுயாட்சி கொடுக்கலாமா? தாமதம் ஏற்படுகிறது என்றால் பல நிர்வாக இயந்திரங்களில் பல்வேறு கோளாறுகள் இருக்கலாம். அந்த இயந்திரத்தை நாடு முழுவதிலும் சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டும்.

தாமதத்திற்கு இன்னொரு காரணம் இருக்கிறது. நிர்வாக இயந்திரத்தில் இருப்பவர்கள் மனிதர்கள் தான். மனிதர்கள் பல்வேறு விருப்புகள், வெறுப்புகளுக்கு உள்ளாவார்கள். எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. சாதி உணர்வுகள் இருக்கும், பிரதேச உணர்வுகள் இருக்கும், மாவட்டம் என்ற உணர்வு இருக்கும். அம்மாதிரி— They also play a part இதெல்லாம் அன்றாடம் நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற கோளாறுகள்— Human factor plays a major role in that அந்த மாதிரி விஷயங்களுக்கு அரசியல் சட்டத்தை மாற்றி நாட்டின் பொலிதிகல் செட்-அப்பையே மாற்ற வேண்டுமென்று கூறுவது சரியான தல்ல.

366 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. எ. சுப்பிரமணியம்] [1974 ஏப்ரல் 17]

இது அபாயகரமானது என்பதற்குச் சில காரணங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைச் சொல்வதற்கு முன்னால் முதலமைச்சர் அவர்கள் உரையில் பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் 1947 ஜனவரி மாதம் கான்ஸ்டிடுவன்ட் அசெம்பிளியில் பேசியதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அடானமஸ் ஸ்டேட் வேண்டு மென்று அவரே கூறியிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். இது 1947-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு முன்பு கூறிய கருத்து.

நாடு விடுதலை பெற்றது ஆகஸ்டு 15-ம் தேதிதான். அன்று இந்தியாவுக்கு விடுதலை பெற்றது எந்த அடிப்படையில்? பெத்திக் லாரன்ஸ் திட்டத்தின் அடிப்படையில், லார்டு வேவல் திட்டத்தின் அடிப்படையில் சுதந்திரம் கிடைத்தது. அதற்குப் பல்வேறு எதிர்ப்புகள் இருந்தன. அன்று பிரின்ஸ்லி ஸ்டேட்ஸ்-600-க்கு மேற்பட்ட மன்னர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் ஆங்கில அரசின் பகடைக் காய்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டனர். பிரதேச வெறிகளை வளர்த்து வந்தார்கள். அந்த எதிர்ப்புகளை எல்லாம் சமாளித்து எப்படியும் இந்தியாவுக்கு விடுதலை பெற்றுத் தந்தாக வேண்டும், ஆங்கிலேய ஆட்சி அகற்றப்பட வேண்டுமென்ற காரணத்தால் சிலபல வாக்குறுதிகள் கொடுக்கப்பட்டன.

அன்று மன்னர்களுக்கு மானியம் கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொண்டோம். கவனன்ட்ஸ் ஏற்படுத்தி புனிதமானது என்று சொன்னோம். மானியங்கள் உண்டு, பிரின்ஸ்லி ப்ரிவிலேஜஸ் தரப் படும் என்ற உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் பின்னர் The covenant was torn to pieces இதனைப் பலர் எதிர்த்தார்கள். அன்று கவனன்ட் புனிதமானது என்று சொன்னார்கள். நாம் என்ன பதில் சொன்னோம்? கால மாறுதலுக்கேற்றவாறு மாற்றுவதாகச் சொன்னோம்.

அந்நிய அரசின் பாக்கெட்டுகளாக, சுதந்திரத்தை சாபடேஜ் செய்யும் ஏஜெண்டுகளாக அவர்கள் இருப்பார்கள் என்ற காரணத்தால், அன்று அவர்களுக்குச் சலுகைகள் காட்ட வேண்டிய

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ஞர் குழுவின பரிந்துரைகள் 367
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

அரசியல் ஏற்பட்டது, காட்டினோம். இன்று கால மாறுதலுக்
கேற்ப அதை எடுத்து விட்டோம். அப்படி பல்வேறு மாறுதல்
களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

முப்பது முறை அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறோம்
என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆமாம்;
செய்திருக்கிறோம். எதற்காக? இந்த நாட்டை இன்றைய நிலையி
லிருந்து முன்னுக்குக் கொண்டு போக, பொருளாதாரத் துறையில்
நாட்டிலிருக்கும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்ற, சமுதாய நீதியை
ஏற்படுத்த இந்தத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தோம். ஆனால்
இந்தத் தீர்மானத்தைப் பார்த்தால். இந்த நாட்டைத் துண்டாடுகிற
வகையில் இருக்கிற தன்மை இருக்கிறது. மைய அரசைப்
பலவினப்படுத்தும் வகையில் இருக்கிறது. அன்று ஜவகர்லால்
நேரு அவர்கள் சொன்னதை மேற்கோள் காட்டுவது பொருந்தாது.
அன்றைக்கு இருந்த நிலையில் சொன்னார்கள். அதே ஜவகர்லால்
நேரு இருந்துதான் 1950-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 26-ம் தேதி
இந்த அரசியல் சட்டத்தையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்
என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்த்தால் இவர்கள் பல்வேறு
அதிகாரங்களைக் கேட்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. கான்ஸ்டி
டியூஷன் 256-வது ஆர்டிகிளையே எடுத்து விட வேண்டுமென்று
கேட்கிறார்கள். அந்த ஆர்டிகிள் என்ன சொல்லுகிறது? நாடாளு
மன்றம் இயற்றும் சட்டங்களை மாநிலங்கள் ஒழுங்காக நிறை
வேற்றுகின்றனவா என்பதைக் கண்காணித்து டைரக்டர்ஷன்
கொடுக்கும் அதிகாரத்தைத் தந்திருக்கிற பிரிவு அது. அந்தப்
பிரிவை எடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நாம்தான்
நாடாளுமன்றத்தை உருவாக்கி வைத்திருக்கிறோம். நாடாளு
மன்றத்திற்குப் போட்டியாக சூப்பர் பார்லிமெண்ட் போல் இன்டர்
ஸ்டேட் கவுன்சில் என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று
சொல்லுகிறார்கள். சட்டங்கள் ஒழுங்காக நிறைவேற்றப்படுவதற்கு
டைரக்டர்ஷன் கொடுக்கும் அதிகாரம் மைய அரசுக்குக் கூடாது
என்று சொல்லுகிறார்கள்.

368 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 ஏப்ரல் 17]

டாக்ஸைப் பொறுத்தவரை என்ன சொல்லுகிறார்கள்? இன்கம் டாக்ஸ், எக்ஸைஸ் டியூட்டி, கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸ், எஸ்டேட் டியூட்டி, டெத் டியூட்டி, டர்மினல் டாக்ஸ் என்று எல்லா வரிகளும் போட மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். முதலமைச்சர் கருணை கூர்ந்து மைய அரசுக்கு விட்டிருக்கும் வரிகள் இரண்டே இரண்டு. கஸ்டம்ஸ் டியூட்டி, எக்ஸைஸ் டியூட்டி. இந்த இரண்டு வரிகளை வைத்துக் கொண்டு சென்டர் ஸ்ட்ராங்க்ரக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி இருக்கும்?

Financially also the Centre must be strong; militarily the Centre must be strong and politically also the Centre must be strong.

எல்லா வகையிலும் சென்டர் வலுவாக இருந்தால்தான் நல்லது. இப்போதுள்ள நிலை முன்பு மாதிரி அல்ல.

Fissiparous tendencies have raised their heads throughout the country

பல்வேறு வகையான பிரிவினை எண்ணங்கள் வருகின்றன. இந்த நாட்டில் முற்போக்கான சட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும். மாநிலங்களுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் முற்போக்கான சட்டங்கள் நாடு முழுமையும் வர முடியாது. ஒரு மாநிலத்தில் முற்போக்கான அரசாங்கம் இருக்கலாம். வேறு சில மாநிலங்களில் பிற்போக்கான அரசாங்கங்கள் இருக்கலாம். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் 20 நிமிடம் கேட்டீர்கள். இன்னும் ஐந்து நிமிடத்திற்குள் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. முனு ஆதி : இன்றைக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து பேசுவதற்கு சான்ஸ் இல்லை. நேரம் இல்லை யென்று ஆகிவிட்டது. துணைத் தலைவர் தேர்தல் எல்லாம் முடிந்து 11½ மணிக்குத் தான் இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்தோம். பேச வேண்டிய பிரச்சினை அதிகமாக இருப்பதால் 19-ம் தேதியோடு

1974 ஏப்ரல் 17]

[திரு. முனு ஆதி]

முடித்து விடாமல் 20-ம் தேதியும் வைத்துக் கொள்ளலாம். எல்லாக்
கட்சிகளும் தங்கள் கருத்துக்களை விளக்கமாகச் சொல்ல வசதியாக
இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கட்சிக்கு ஒருவர் வீதம்
பேசுங்கள். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று உறுப்பினர்கள்
பிரச்சினையை இழுத்துக் கொண்டு சென்றிருக்காவிட்டால் 11½
மணி ஆகியிருக்காது.

திரு. முனு ஆதி : முதல்வர் அவர்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்
களுடன் பேசி 20-ம் தேதியும் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பிரமணியம் இன்னும்
ஐந்து நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அப்படி பிற்போக்கான அரசாங்கங்
கள் இருந்தால் முற்போக்கான சட்டங்களை அந்த அரசுகள்
கொண்டு வராது. நாட்டில் உள்ள முதலாளித்துவ சக்திகளைப்
பற்றி நமக்குத் தெரியும். இந்த நாட்டில் இருக்கும் முதலாளித்துவ
சக்திகள் மட்டுமல்ல, அந்நிய நாட்டு சக்திகள் கூட பல இடங்களில்
செயல்படும் என்பது அவர்களுக்கே தெரியும். அது எங்கெங்கு
ஊடுருவுகிறது என்று தெரியும். இப்படி ஆங்காங்கு பிற்போக்கு
சக்திகள், முதலாளித்துவ சக்திகள், அந்நிய நாட்டு சக்திகள்
ஊடுருவ இடம் கொடுத்துவிட்டால் மத்திய அரசு எப்படி வலுவாக
இருக்க முடியும்?

மாநிலத்திற்கு மாநிலம் தகராறு வருகிறது. யார் அவற்றைத்
தீர்ப்பது? மாநில சுயாட்சிப்படி மைய அரசுக்கு இருக்கிற
அதிகாரங்கள், டிபென்ஸ், கம்யூனிகேஷன்ஸ்—மற்ற அதிகாரங்கள்
எல்லாம் மாநிலங்களுக்குத்தான் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.
இவ்வளவு அதிகாரங்களைக் கொடுத்து விட்ட பிறகு மாநிலங்களுக்
கிடையே ஏற்படுகிற பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பது எப்படி? அவற்றை
எல்லாம் தீர்ப்பதற்கு மைய அரசுக்கு அதிகாரம் வேண்டுமா,
வேண்டாமா? அந்த நிலையில் என்ன ஏற்படும்? 'சிவில் வார்'
உண்டாகும். அமெரிக்காவில் லிங்கன் காலத்தில் வந்தது போல்
மாநிலத்திற்கு மாநிலம் 'சிவில் வார்' உண்டாகும்.

370 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 ஏப்ரல் 17]

இப்போதே பல்வேறு பிரச்சினைகளைக் கிளப்பி விட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மாநில வெறியை, மொழி வெறியை உண்டாக்குகிற மாதிரி ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்களே பேசுகிறார்கள். மகாராஷ்டிரத்தில் தமிழர்கள், மலையாளிகள், கன்னடியர்கள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். இங்கு இரண்டு கேரளம் இருக்கக் கூடாது, மற்ற மொழிக்காரர்கள் அடக்கத்தோடு இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் முதலமைச்சரே சொல்லும் நிலை ஏற்பட்டால் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் ஆங்காங்கு 'சிவில் வார்' தான் வரும்.

அது இந்த நாட்டில் வர வேண்டுமென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? நிச்சயம் கூடாது என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த நாடு ஒற்றுமையான, வலுவான நாடாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் நாங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டோம். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்தவர்கள் நாங்கள். பல தியாகங்களைப் புரிந்திருக்கின்றனர் பலர். உயிரைக் கொடுத்து தியாகங்கள் செய்தது எதற்காக? அவர்கள் நாடு பிரிந்து போக தியாகம் செய்ய இல்லை. நாடு வலுவாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் தியாகம் செய்தார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கால மாறுதல் பற்றிச் சொல்லும்போது நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் டெல்லியில் ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டினார்கள். ஜனநாயகத்தை இந்த நாட்டில் வளர்ப்பதற்கான ஆலோசனைகளைக் கூற ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டினார்கள். அதற்கு நானும் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன், நானும் போயிருந்தேன், நாற்பது ஐம்பது வல்லுநர்கள், சட்ட வல்லுநர்கள், மற்றும் பெரியவர்கள் வந்து கூடியிருந்தார்கள்.

அப்போது குடியரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு தலைவர் சொன்னார், பஞ்சாயத்து ராஜ் என்பது ஜயப்பிரகாஷ் அவர்களுக்கு, அவர்களது நெஞ்சுக்கு இனிய ஒன்று. ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று கருத்துச் சொல்லப்பட்ட போது அவர்கள்—அந்தக் குடியரசுக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்தார்கள்—அதைக் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். எதிர்த்ததற்குக் காரணம் என்ன? இன்றி

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 371
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

ருக்கிற சமுதாய அமைப்பில் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் என்று
கொடுத்துவிட்டால் அங்கு ஜாதி இந்துக்கள் தான் ஆதிக்கம்
செலுத்துவார்கள் என்று கூறி, பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் என்று
வந்தாலும் மேலே இருக்கிற அரசுக்கு அதில் தலையிடுகிற அதிகாரம்
இருந்துதான் தீரவேண்டும் என்று அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள்.

இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஒரு காலத்தில்
பல்வேறு கருத்துக்கள் இருந்தன. சுதந்திர போராட்டக்
காலத்திலும் அதற்கு பின்னால்கூட எவல்யூஷன் ஸ்டேஜில் பல்வேறு
கருத்துக்கள் பலரால் சொல்லப்பட்டு வந்தன. அரசியல் கட்சி
களும் காலத்திற்கேற்ப, நடைமுறைக்கேற்ப, தங்கள் கருத்துக்களை,
தங்கள் கோட்பாடுகளை, தங்கள் குறிக்கோள்களை நிலைமைக்கேற்ப
மாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்படத்தான்
செய்யும்.

தியரிப்படி ஒன்றைச் செய்தால் ப்ராக்க்டிக்கலாகப் பல
கஷ்டங்கள் சில சமயங்களில் நேரிடுகின்றன. ஆகவே 1947-ல்,
45-ல், 35-ல் என்ன சொன்னார்கள், என்று சொல்வதை விட்டு
இன்றிருக்கிற ப்ரெசண்ட் டே கான்டக்ஸ்டில் பார்க்க வேண்டும்.
அப்படி அது சரியாக இருக்குமா என்று பார்க்கும்போது இது
ஆபத்தானது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இது யாரிடமிருந்து வருகிறது, எங்கிருந்து வருகிறது என்று
பார்க்கும்போது இன்னும் பெரிய ஆபத்தாகத்தான் எங்களுக்குப்
படுகிறது. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூடக் கேட்டார்கள். திரு.
கந்தப்பன் அவர்கள்கூட கேட்டார்கள்.

Do you suspect our bona fides?

என்று கேட்டார்கள். ஆம்

but we do not suspect individuals' bona fides. We do suspect
the bona fides of the ruling party.

காரணம் என்ன. சரித்திரம்.

முதல்வர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1962-ல் திராவிட
நாடு கோரிக்கையை விட்டு . . .

372 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்லார் குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சரித்திரம் என்றால் அப்போது நேரு அவர்கள் பேசியதும் சரித்திரம்தான். அந்தச் சரித்திரத்தை விட்டுவிட்டு இந்தச் சரித்திரத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்கொள்வது என்ன முறை?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: நேருவைப் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றியும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதனால்தான் சொல்கிறேன். வார்த்தைகள், எல்லோரும் ஒரே வார்த்தைகளைத்தான் பயன்படுத்துவார்கள். சர்வாதிகாரத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கிறவர்களும், காலமெல்லாம் சர்வாதிகாரம் செலுத்துகிறவர்கள் ஜனநாயகம் பற்றிப் பேசினால், காலமெல்லாம் அக்கிரமங்கள் செய்கிறவர்கள் பூஜை செய்ய முற்பட்டால், கோவிலுக்கு சென்று கும்பிகிறேன் என்று சொன்னால், வார்த்தைகள் சரியாக இருக்கலாம், ஆனால் யார் சொல்கிறார்கள், என்ன சொல்கிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீங்கள் பேசுகிற கருத்துக்கள் பி.எஸ்.பி. அடிப்படையில் எடுத்துக் கொள்வதா அல்லது இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி அடிப்படையில் எடுத்துக் கொள்வதா?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: இந்தக் கேள்வி வரும் என்று எனக்குத் தெரியும். பி.எஸ்.பி. தலைவர்கள் கூட, நான் இருந்த பி.எஸ்.பி. கட்சித் தலைவர்கள் கூட ஸ்ட்ராங் சென்டர் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். முன்பு பி.எஸ்.பி. சொல்லி வந்த டிசென்ட்ரலைசேஷன் கொள்கை பொருந்தாது என்று வெளிப்படையாக நாடாளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள்.

உங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் 1962-ல் பிரிவினையை நாட்டுப் பற்றினால் விடவில்லை. 1962-ல் சட்டம் வரும் என்று தெரிந்ததற்குப் பிறகு பிரிவினை வாதம் பேசுவது கிரிசினல் குற்றம் என்று ஆக்கப்படுமென்று தெரிந்ததற்குப் பிறகு விட்டார்கள். அப்படி விட்டதற்குப் பிறகு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தப்பன் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள் நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம் என்று. வரவேற்றோம் என்றால் இன்னொன்றும் சொல்லியிருக்கிறோம் நீங்கள் மாறவேண்டும் என்று. டாக்டர் ஜெக்கில் அன்ட் மிஸ்டர்

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 373
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

ஹைட் போல் ஒரு நேரத்தில் ஒரு முகத்தைக் காட்டுகிறீர்கள், இன்னொரு நேரத்தில் இன்னொரு முகத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

பிறகு தனிக் கொடி வேண்டுமென்று கூடக் கேட்டார்கள். மாநிலச் சுயாட்சி கேட்டார்கள். இங்குள்ள அமைச்சர்கள், மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஆர்க்காடு மாநாட்டில் தனித் தமிழ்நாடு வேண்டுமென்று கேட்கிறவர்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பல்வேறு வகைகளில் பேசுகிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தைக் கடலில் தூக்கி எறிய வேண்டும் என்று பேசுகிற அளவிற்கு வந்தாகிவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: ஆர்க்காட்டில் பகுத்தறிவாளர் மாநாடு நடைபெற்றது. உறுப்பினர் அவர்கள் பகுத்தறிவை ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறார் போலிருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: பகுத்தறிவைப் பொறுத்தவரையில் உங்களைவிட நான் முன்னே நிற்கிறவன். ஆனால் பகுத்தறிவு என்பது தனித் தமிழ் நாடு அல்ல. உங்களுடைய உள் உணர்வுகள் உரிய நேரத்தில் வெளிப்படுகின்றன. உள்ளுணர்வுகள் எல்லாம் தமிழ்நாடு, தனி நாடு, தனி நாடு என்று இருக்கின்றன. முன்னமே பேசினீர்கள் அல்லவா, வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது, தெற்கு சுரண்டப்படுகிறது என்று, அந்த உள்ளுணர்வால் வந்த தீர்மானம் இது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானம் ஆபத்தான தீர்மானம். இந்த நாட்டின் சாவரினிட்டி அன்ட் ஒன்ட்கிரிட்டியைக் காப்போம் என்று சொல்வது வெறும் வார்த்தை. இந்தத் தீர்மானம் உண்மையில் இந்த நாட்டைத் துண்டாட...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எடுத்துச் சொல்கிற உதத்தைச் சந்திக்க முடியாதவர்கள் இப்படி பிரிவினை என்ற ஒரு திரையைப் போட்டு அதை மூடிவிட முயற்சிப்பார்கள். அந்த முயற்சியில் நண்பர் சுப்பிரமணியம் போன்ற திறமையாளர்கள் ஈடுபடுவது நல்லதல்ல.

374 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமனோர் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமதுநாடு அரசு அளந்துருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 17]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: நீங்கள் பிரிவினைவாதத்தை விட வேண்டும் என்ற ஆசை எனக்கும் உண்டு. ஆனால் உங்கள் நடை முறை, உங்கள் பேச்சுக்கள் இவற்றைப் பார்த்த பிறகு நீங்கள் அதை விட்டதாக இல்லை, திராவிட நாடு கேட்க முடியாது என்ற காரணத்தினால்தான் இன்றையதினம் வேறு வகையில் மாநிலச் சுயாட்சி என்று மாற்றி, மைய அரசுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்கள் முழுமையும் பெறுவதற்கு, ஒன்றிரண்டு அதிகாரங்களை விட்டுவிட்டு அதிகாரங்கள் முழுமையையும் பிடுங்க வேண்டும் என்று கேட்கிறீர்கள். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கடுமையாக எதிர்ப்பேன். இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அவையில் நிறைவேற்றுவது இந்த மாநிலத்திற்கும், இந்த மாநில மக்களுக்கும் நல்லதல்ல என்று கூறி அமர்கிறேன்.

* THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Mr. Speaker, Sir, many hon. Members have produced arguments for and against the resolution. But I would merely strike a note of caution and patience.

Mature and prudent statesmen were commissioned with the task of preparing the report on State Autonomy and we have faith in their judgment. We are also aware of the frustration on the part of the Government of Tamil Nadu. On the one hand we have this present Government with its go-ahead schemes; it has its goals which it would like to reach; there is inflation which has to be arrested; new industries to initiate and so many other matters it can implement if only it had the means to do and that too in the least amount of time.

But there are certain curbs which have been made by the Central Government and it is lack of funds which halt the wheels of progress.

I do not doubt the ability of the Government. The fact that a bold piece of legislation of this magnitude is brought forward, is proof of its mature thinking and of the confidence it has in its own ability to accomplish these things. This, it has sought to do today.

But Governments change; they are not constant; also the forms of Government alter and so, this instrument of Government in the hands of wise administrators can be a very good thing.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை

மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்

திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [Thirunathi Alda M. Powler]

But in the hands of unwise ones, it can become a dangerous weapon. Who can guarantee all succeeding Governments will be wise, strong, able and committed to the cause of the people and their welfare? This, then, Sir, is my personal worry.

The second reason of concern is because of the fact that all the States of India are involved in this resolution. When we look at the political map of the country, we see chaos and confusion. The strength of one State has to be matched by all the other States. Some States are the play-ground of mischievous groups and the welfare of the State is not their prime consideration, rather the success of their exploits. The more terrible, the better they feel. Governments so often go out of power. All sorts of people share the responsibility for it. (autonomy).

My humble submission is that we should set aside all political considerations and bring wise, sane, sobre statemanship to bear upon this issue.

(பிற்பகல் 1-00)

We have to remember that the decisions taken to-day are not for this Government alone, or for this generation alone, but years to come will be the best judge of the situation. A hundred years from now, the Government of that day must look back to the Government of to-day and congratulate this Government for its wisdom. I merely state that caution, restraint and patience be brought to bear on this epoch-making Resolution.

Thank you, Sir.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சபாநாயகர் அவர்களே, அவை முன்னால் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அரை மணி நேரம் இருக்கிறது. உங்களுக்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் அரை மணி நேரத்தில் முடிக்கவில்லையென்றால் நாளை எடுத்துக்கொள்கிறேன். ஒரு மணி நேரம் கொடுத்தால் நல்லது. இந்த 1/2 மணியில் எவ்வளவு கன்டன்ஸ் செய்யவேண்டுமோ செய்து விடுகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னரை குழுவின பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் உருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்கே கொஞ்சம் நேரம் 1½ மணிக்குப் பிறகு எடுத்துக்கொண்டு முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 1½ மணிக்கு மேல் உட்கார வேண்டாம் என்று பார்க்கிறேன். நாளை தொடர்ந்து பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி பார்க்கலாம், பேசுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று சபைக்கு முன்னால் முதலமைச்சர் அவர்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்டு இருக்கும் இந்தத் தீர்மானமானது முக்கியமான தீர்மானம் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவேதான் இந்தத் தீர்மானத்தில் நம்முடைய கருத்தைக் கொஞ்சம் ஆழமாகச் சொல்லவேண்டுமென்ற முறையில் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் திருத்தம் கொடுத்து இருக்கிறோம்.

இந்தத் தீர்மானத்தை விவாதிக்கிறபோது அரசு எடுத்த சில நடவடிக்கைகளைப் பற்றி நான் பாராட்டவேண்டும். 1969-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் டாக்டர் ராஜமன்னார், டாக்டர் ஏ. லட்சுமணசுவாமி முதலியார், திரு. சந்திரா ரெட்டி ஆகிய மூவர் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து, அந்தக் குழு அளித்த சிபார்சை இங்கே வந்த பிறகு விவாதிக்கவேண்டுமென்று கிட்டத்தட்ட 2 ஆண்டு காலமாகத் தொடர்ந்து பலரும் கேட்டு இருக்கிறார்கள். என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, அரசு அதை விவாதிப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

ஆனால் இன்று விவாதிக்க எடுத்துக் கொள்கிறபோது, விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடியவர்களுக்கும் விவரங்கள் சரியாகத் தெரியக்கூடிய அளவில் அரசின் கருத்தை ஒரு வெள்ளறிக்கையாகவும் வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை ரொம்ப உதவியாக இருக்கிறது. அது மாத்திரமல்லாமல் இதே மாதிரி மத்திய மாநில உறவு சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் அனுமந்தையா குழுவின் சிபார்சின் சுருக்கமும் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, விவாதத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்ற ஒரு நோக்கத்தோடு இந்த சபைக்கு உதவியாக செய்யப்பட்டிருக்கும் காரியத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அதே நேரத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் பல விவரங்களை எடுத்துப் பேசிய ஆலடி அருணா அவர்கள் சொன்ன சில கருத்துக்களை நாம் முதலில் கவனிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய பிரச்சங்கத்தின் பெரும் பகுதி எப்படி இந்த அரசியல் சட்டமானது மெஜாரிட்டி மக்களின் பிரதிநிதிகள் இல்லாமல் அமைக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டம் என்று ஒரு அஸ்திவாரத்தைப் போட்டு, அடுத்தபடியாக அப்படிப்பட்ட இந்த அரசியல் சட்டத்தைக் கண்டிப்பாக நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது அதை நிராகரிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே சொன்னார்கள்.

அவர் எம்போடிகாக அதைச் சொல்லக்கூடிய விதத்தில் அதை வங்கக் கடலில் தூக்கி எறிய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதில் தான் எங்களுக்கும் ஆளும் கட்சிக்கும் இருக்கும் முரண்பாடு. அமைக்கப்பட்டு இருக்கும் அரசியல் சட்டம் பற்றி என்ன கருத்து கொண்டு இருக்கிறீர்கள். அது துலாம்பரமாகத் தெரிந்தாக வேண்டும். ஆகவேதான் இந்தப் பிரச்சினையிலே அரசியல் சட்டத்தை திருத்தவேண்டியதில்லை என்கிறபோது, இதிலே பொதிந்து இருக்கும் சில அரசியல் பிரச்சனை பற்றி சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

அம்மாதிரி சொல்கிற நேரத்தில் சற்று இந்த விவாதத்திற்கு அப்பால் போகிறது என்று சொல்லி என்னைத் தடுக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு ஜனவரி மாதம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 'பொலிடிகல் பிலாசபி' என்ற அடிப்படையில் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அந்தத் திருத்தம் என்னவென்றால்—

“ The political philosophy was incorporated as an amendment to the Party's Constitution under the heading ' Objectives of the Party ' at the meeting of the D.M.K. General Council held at Pudukottai in the beginning of January ”

மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்று திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். இதை ஒரு அரசியல் கோஷமாக அவர்கள் கட்சிக்கு வைத்தார்கள். அதை வைத்த உடனேயே

378 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் சமுதாயப் பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 17]

எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இது நம்முடைய
நாட்டிற்கு அபாயகரமான போக்கு. இந்த அரசியல்
கோஷத்தை வளர்க்க விடுவோமானால் பெரும் தவறு இழைக்கும்.
நிலையேற்பட்டு விடும். இந்தத் தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, நாட்
டிற்கே பெரும் தீங்கு ஏற்பட்டு விடும் என்று சொன்னோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மத்தியில் கூட்டாட்சி,
மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட
டதுபோல், புதுக்கோட்டை மாநாட்டில் தீர்மானம் போடவில்லை,
அதற்கு முன்னாலே பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பே, 1971-க்கு
முன்பே திருச்சியில் பஞ்சாப் மாநில முதல்வர் குர்நாம்சிங்
அவர்கள் தலைமையில் நடந்த மாநாட்டில் அந்த கோஷத்தை வைத்
தோம். அதற்குப் பிறகு, நாமெல்லாம் கூட்டு சேர்ந்து 1971-
தேர்தலில் நின்றோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அது உங்களுடைய திட்டமாக
இருந்து இருக்கலாம். முதலில் எழுத்து மூலமாகச் சொன்னது
புதுக்கோட்டை மாநாட்டில்தான். அதற்கு முன்னே பலர் பல
விதமாகப் பேசியிருக்கலாம். ஆனால் அந்த மாநாட்டில்தான்
உங்களுடைய கட்சியின் சட்ட திட்டத்தில் அதை வைத்தீர்கள்.
உங்களுடைய குறிக்கோள் என்ன என்று தெளிவாகச் சொல்லி
யிருக்கிறீர்கள்.

When you define the purpose as such, you will have to spell out.
இதை ஸ்பெல் அவுட் செய்கிறபோது ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு
மாதிரி சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். இந்தப் பின்னணியில் எங்க
ளுடைய கருத்து என்னவென்றால்

'Undoubtedly, Centre-State relations in India need recasting
in the direction of giving more powers to the States, especially in
the sphere of finance and fiscal resources, so as to put an end to
all elements of Central arbitrariness. But the problem is not a
mere constitutional problem, it is a political and class problem,
both at the centre and in the States.

The real problem is to integrate the urges and aspirations of
the working people and other democratic sections of society in
every State with those of the nation as a whole. In order to do
this, while the powers of the States need enlarging in some

மாநில சபாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னுர் குழுவின பரிந்துரைகள் 379
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளந்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

spheres, at the same time the Centre must be in a position to maintain the basic integrity and unity of India as a whole both to ensure integrated all-India economic development as well as to combat the disruptionist and fissiparous forces at work, which are innumerable and which have imperialist, neocolonialist backing.

மத்திய-மாநில உறவு சம்பந்தமாக எங்களுடைய கருத்தை நான் சொல்கிறேன். எங்களுடைய கருத்தைப்பற்றி நேற்றேகூட முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நீங்கள் திருத்தக் கூடாது என்று சொல்கிறீர்களா என்று கேட்டார்கள்.

The Constitution should be amended to ensure :

Judges, including the Chief Justices of the Supreme Court and High Courts, shall be appointed from among the names of the panels approved by Parliament in the case of Supreme Court and by the concerned State Assemblies in the case of the High Courts.

The minimum qualifying age for voting right should be lowered from 21 to 18. This is essential to ensure our young people the full measure of participation in the political life.

The system of proportional representation should replace the present system for elections to the Lok Sabha and State Assemblies.

The posts of Governors should be abolished.

இது அதிகாரபூர்வமாக நாங்கள் உங்களுடைய தீர்மானம் வந்த பிறகு நிறைவேற்றியது. இதுதான் எங்களுடைய நிலை. எங்களுடைய நிலையைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய மாநில உறவு சம்பந்தமாக எந்தவிதமான மாறுதலும் இல்லை என்பதல்ல. மாறுதல் எந்த உருவத்தில் வரவேண்டுமென்று நாங்கள் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறோம்.

அப்படி வெளிப்படுத்தக் கூடிய முறையில்தான் 1971-லும் பிறகு 1972-லும் இந்த இரண்டு தடவைகளிலும் எங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறோம். 1971 தேர்தல் அறிக்கை மிகவும் முக்கியமானது. அது

380 மாநில கயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 ஏப்ரல் 17]

அன்றைக்கு இடைத் தேர்தல் வருகிறபோது நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம், எங்கள் எலெக்ஷன் மானிபஸ்டோவில் தெளிவாகப் பல விஷயங்களை நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம்.

The posts of Governors should be abolished.

The Council of Ministers should be restricted to the maximum of 10 per cent of the total elected membership of the Lok Sabha and the concerned State Assemblies. The Prime Minister and Chief Minister must be a member of the Lok Sabha and the Assembly concerned

என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். 46 பேர் பிரீகார் மந்திரி சபையில். அதைக் கூடக் குறைக்க வேண்டும் என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

The Upper House should be abolished.

The provision for joint session of two Houses of Parliament should be made explicitly applicable for passing the Constitution Amendment Bills by joint session.

The provisions relating to emergency shall be drastically revised to reduce the emergency powers, particularly those that affect the democratic rights and weaken democracy.

The Constitutional provision relating to Centre-State relations should be amended to provide for more powers to the State consistent with the basic unity of the country.

இன்னும் சில விஷயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறோம். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த அரசியல் சட்டத்தை அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு இன்றைக்கு நமக்குக் கிடைத்த அனுபவத்தை வைத்து என்னுடைய கட்சியில் சில முடிவுகளை எடுத்திருக்கலாம். மற்ற எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து ஆலோசித்தால் எந்த மாதிரியாகத் திருத்தம் கொண்டு வர முடியும் என்று ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியும். அந்த மாதிரி சொல்கிறபொழுது மாநில மத்திய அரசு உறவு சம்பந்தமாகச் சில திருத்தங்கள் தேவை. அந்தத் திருத்தங்களின்படி மாநிலத்திற்கு அதிக

மாநில கயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுயின் பரிந்துரைகள் 331
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அதிகாரம் எந்தக் கட்டத்தில் எந்த முறையிலே இருக்க வேண்டும் என்று மிகத் தெளிவுபட சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் நமக்கு முன்னால் வந்திருக்கக்கூடிய விஷயம் என்ன?

இங்கே வந்திருக்கக்கூடியது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்ற ஒரு பிரச்சனை அல்ல. இங்கே வந்திருக்கக்கூடிய விஷயம்—நான் முழுவதையும் சொல்ல விரும்பவில்லை—1, 2, 3, 4, 5, 6 இந்த சிபார்சுகள்—17 சிபார்சுகள் இருக்கின்றன 215-வது பக்கத்தில் சாப்டர் 21-ல் கொடுத்திருக்கிறார்கள்—அந்த 17 சிபார்சுகளில் முதல் ஆறு சிபார்சுகளை எடுத்துக்கொண்டால் மத்திய அரசை ஒரு சம்பிரதாயபூர்வமான இணைப்பு சர்க்காராக மாற்றி விடுகிறது, மத்திய அரசை பல்கினைப்படுத்துகிறது. மத்திய அரசு அமைப்பு இருக்கிறதே, அந்த அமைப்பே இருக்கவேண்டுமா என்ற கேள்வி எழுப்பக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது.

இதைப் பார்க்கும்பொழுது நம்முடைய ரிபோர்ட்டில் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1935-ம் வருஷச் சட்டத்தில் மாநிலங்களுக்கு என்ன அதிகாரங்கள் இருந்தனவோ அந்த அதிகாரங்கள்கூட இப்பொழுது இல்லை என்பது போல் சொல்லியிருப்பதைப் பல இடங்களில் நாம் பார்க்கலாம். நம்முடைய ராஜமன்னார் கமிட்டி ரிபோர்ட்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கிறபொழுது தான் நாம் கொஞ்சம் சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. 1935-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால் 1919-ம் வருஷச் சட்டத்தில் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குத்தான் டயார்கி என்று சொன்னார்கள். சில இடங்களில் அப்படித்தான். ராஜா பனகல் அவர்கள் அப்படிப் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு முதல் அமைச்சராக இருந்தார்கள். அந்த டயார்கியை ஓரளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மதத்தையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய

The Hindu Religious Endowments Board is a creation of diarchic form of Government.

அப்படி நம்முடைய சென்னை மாகாணத்தில் அந்த அளவுக்குச் செய்தார்கள். அதற்கு மேலும் கொஞ்சம் அதிகாரம் வேண்டும் என்று கூறுகிறபொழுது 1935-ம் வருஷச் சட்டத்தைப் பார்த்தால்

382 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னர் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகள்
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 ஏப்ரல் 17]

The Power of the States or Provinces is conferred by the Crown,

மத்தியிலே இங்கிலாந்தில் இருக்கக்கூடிய அரசு இருக்கிறதே அந்த அரசு ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் தன்னுடைய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறது. அன்றைக்கு ஒரு மத்திய சர்க்கார் கிடையாது, மத்தியிலே பிரதம அமைச்சர் கிடையாது. சென்னை மாகாணத்தில் அன்றைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களில் ஒருவர் முதல் அமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவருக்கும் தான் பிரதம மந்திரி என்று பெயர். லி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அப்படி 1937-ம் ஆண்டில் பிரதம மந்திரியாக இருந்தார். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பிரதம மந்திரி, அந்தப் பிரதம மந்திரியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு கவர்னர், கவர்னர்களுக்கெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு கவர்னர்-ஜெனரல், அந்த முறையில் தான் அப்பொழுது அவர்கள் வைத்திருந்தார்கள்.

எல்லோருமே யாருக்குப் பதில் சொல்லவேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள் என்று சொன்னால், லண்டனில் இருக்கக்கூடிய சர்க்காருக்குத்தான் பதில் சொல்லவேண்டும் என்று வந்தது. எப்படி 10, 12 மாநிலங்கள் இருந்தனவோ அம்மாதிரி 500 சமஸ்தானங்களும் இருந்தன. அந்த சமஸ்தானங்களுக்கும் அதே அதிகாரம், அந்த சமஸ்தானங்களும் நேரடியாக லண்டனில் இருக்கக்கூடிய அந்த அரசின் கீழே தான் இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் வைத்திருந்தார்கள். இதுதான் 1935-ம் வருஷத்திய அமைப்பு.

1935-ம் வருஷத்திய அமைப்பு 1947-ம் வருஷத்திய அமைப்பு அல்ல. 1947-ம் வருஷத்தில் நமக்குக் கிடைத்தது என்ன: எல்லா மாநிலங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து எப்படியாவது பிரிட்டிஷாரை வெளியேற்றி விடவேண்டும், அரசாங்க அதிகாரத்தை உண்மையிலேயே நமக்குக் கொடுப்பது, அரசாங்க அதிகாரத்தை நாம் பூராவும் பெற்றுக்கொண்டு நாம் பகிர்ந்துகொள்வோம் என்ற முறையில் வந்தது.

‘இன்ஸ்ட்ருமெண்டு ஆஃப் இண்டிபென்டென்சைப்’ பார்க்க வேண்டும்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள் 383
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

The power was transferred to the entire people of India. It was not transferred to the people of Madras State or Bombay State. It was transferred to the entire people of India.

அப்படி வந்த முறையில்தான் அன்றைக்கு ஒரு அரசியல் நிர்ணய சபை ஏற்பட்டது. அந்த அரசியல் நிர்ணய சபை அன்றைக்கு அமைத்தது போதுமா, சரியானதா என்று கேட்டால் நான் ஒன்றுகூட சொல்வேன். பொதுவாக ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சொன்ன அளவுக்குக் கூட அது அரசியல் நிர்ணய சபையாக இருக்கவில்லை. மத்தியில் சட்டசபை இருந்தது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் சட்ட சபை இருந்தது. மாநில சட்டசபையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் உட்கார்ந்து அந்த அரசியல் நிர்ணய சபை அமைந்திருந்தது. நமக்குத் தெரியும் அந்த அரசியல் நிர்ணய சபை அன்றைக்கு இருந்த நிலைமையில் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் பெருமை என்னவென்றால், அன்றைக்கு சுதந்திரத்திற்கு முன்னின்ற காங்கிரஸ் கட்சியின் பெருமை என்னவென்றால், 'ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையாக ஆக்க நாங்கள் விரும்பவில்லை, இந்த நாட்டில் எல்லாப் பகுதி மக்களும் கூட சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்.

எங்கள் கட்சி சார்பில் ஒரே உறுப்பினர் இருந்தார் ஸோமனாத் லாகரி, அவர்கூட அரசியல் நிர்ணய சபையில் இருந்தார். எங்களைக் கைது செய்த நேரத்தில் அவரையும் பாதுகாப்புக் கைதியாகப் பிடித்துவிட்டார்கள். எல்லாவிதமான கருத்துக்களையும் கொண்டு வந்து வைத்து படிப்படியாக நல்லதோர் அரசியல் சட்ட அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்று டாக்டர் அம்பேத்கார் கையில் விடப்பட்டது.

என்ன சந்தேகம் வருகிறது என்றால், அவர் அரசியல் சட்டத் தையே உருவாக்கியவர். அவர் எந்த இடத்தில் அரசியல் சட்டத்தை நெருப்பில் வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார் என்பது தெரியவில்லை. அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியதே டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள். அவருடைய விவாதத்தைப் பார்த்தால் நமக்குப் பெரும் உதவியாக இருக்கிறது. நேற்று முந்தைய தினம் கூட இதைப்பற்றி விவாதித்தோம்.

384 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின பரிந்துரைகள்
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 ஏப்ரல் 17]

அரிசனங்கள் அர்ச்சகராக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, மதத்தின் பெயரால் கட்டுப்பாடு இருக்கக்கூடாது என்று பார்க்கிறபொழுது டாக்டர் அம்பேத்காரைவிடத் தெளிவாக வேறு யாரும் பேசி இருக்க முடியாது. மதம் எங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது, அரசியல் சட்டம் தான் மதத்தையும், மதத்தின் பெயரால் இருக்கக்கூடிய எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்தவேண்டும், மதம்தான் தங்களுக்குப் பெரியது என்று சொன்னால் முஸ்லீம்கள் வேறு தேசத்திற்குப் போகவேண்டும், பாகிஸ்தானில் வேண்டுமானால் அப்படி இருக்கலாம், இந்தியாவில் அப்படி இருக்க முடியாது என்று ஆணித்தரமாகப் பதில் சொல்ல நமக்கு வழிகாட்டியிருக்கக்கூடிய மாமேதை அரசியல் சட்டத்தை அன்றைக்கு விளக்கிச் சொன்னார். அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிய அவரே அரசியல் சட்டத்தை நெருப்பில் வைக்கவேண்டும் என்று எந்த இடத்தில் சொன்னார் (ஒரு குரல்—திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்) என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அது எந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொன்னார்? அதற்குத்தான் நான் என்ன சொல்கிறேன் என்று சொன்னால்

For purpose of argument if you say that a man like Dr. Ambedkar

நெருப்பு வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார் என்று சொன்னால்

it does not do credit to Dr. Ambedkar, a great man.

ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருந்தால் சொல்லியிருக்கலாம். அப்படி ஒரு நிலைமையாக இருந்திருக்குமே தவிர,

When some thing is taken out of the context

என்ற முறையில் சொல்வது என்றால், அது சரியுமல்ல, முழுமையாகவும் ஆகாது. அதே மாதிரி ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் 1947, ஜனவரி 22-ல் அடானமியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதே மாதிரி ரெஸிட்யரி பவர்ஸ் பூராவும் ஸ்டேட்சுக்குத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார் என்றால், வாஸ்தவம் தான். சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு அவர் கூறியிருக்கிறார் என்றால்,

He is not only a Constitutional pandit, but is also a political leader. He is leader of a great country.

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நாடு பிரிவினை ஆகிறது, நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அதற்கு முன்னால் பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஞாபகப்படுத்துகிறேன், அன்றைக்கு கூப்லாண்ட் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் வந்தது. அந்தத் திட்டத்தை ஆதரித்தது டாடா, பிரீலா. கூப்லாண்ட் திட்டத்தின்படி ஹிந்துஸ்தான், பாகிஸ்தான், பிரின்சஸ்தான் என்று மூன்று ஸ்தானங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னதைத் தேசிய இயக்கம் நிராகரித்தது. தேசிய இயக்கத்தில் ஈடுபட்ட எல்லாக் கட்சியினர்களும் நிராகரித்தோம். நிராகரித்ததற்குப் பின்னால் இந்தக் கருத்து வேண்டாம், இம்மாதிரி பிரிவினை கூடாது, பாகிஸ்தானைக்கூட இந்திய யூனியனோடு சேர்க்க வேண்டுமென்ற கருத்து இருந்ததே தவிர, இம்மாதிரி மூன்று ஸ்தானங்களாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற நிலை இல்லை. வேறு வழியில்லாமல் பாகிஸ்தான் பிரிந்தது. பாகிஸ்தான் பிரிந்ததையாரும் விரும்பவில்லை. பாகிஸ்தான் பிரிந்தாகிவிட்டது. பிரிந்த பிறகு இந்தப் பிரிவினையைப் பயன்படுத்தியது யார்? அந்தப் பிரிவினையை உருவாக்குவதற்கு யார் காரணமாக இருந்தார்களோ அதே நிபுணர்கள்தான் அதைப் பயன்படுத்தினார்கள். அதைப் பயன்படுத்திய முறை காஷ்மீரை வைத்துக்கொண்டு. அப்போது காஷ்மீரை வைத்துப் பயன்படுத்தியதை ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் புரிந்து கொண்டார்கள். அதனால் நம்முடைய அரசியல் நிர்ணய சபை சட்டத்தை அமைக்கும்போது அதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, அதிக அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தார்கள். மக்களைக் கேட்டால் அதற்கு ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்ற முறையிலே மத்திய அமைப்பு உருவாகியது.

the set-up must be democratic centralism.

எல்லா மக்களுக்கும் நல்ல ஜனநாயக ரீதியிலே விவாதிக்க இடம் இருக்க வேண்டும். ஆனால் பிடி அங்கேதான் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு சிந்தனை அப்போது வந்தது ஆச்சரியமான விஷயம் அல்ல.

நேற்று பேசும்போது ஆலடி அருணா அவர்கள் மிகத் திறமையாக பிரசென்ட் செய்தார்கள். அவர்களுடைய கேசை திறமையாக பிரசென்ட் செய்தார்கள். அவர்களுடைய கேசை வேறு

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 ஏப்ரல் 17]

எந்த லாயரும் அப்படி பிரசென்ட் செய்திருக்க முடியாது. இந்த
மாதிரி ஒரு பெடரேஷன் என்று இருந்தால் அதனுடைய ரெசிடுவரி
பவர்ஸ்,

The residuary power in any federation will go to the States.
என்று சொன்னார்கள். பின்னால் கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்
போது அப்படி அல்ல.

residuary powers go to the Centre in the case of the Canadian
constitution; in the case of the Australian constitution the
residuary powers go to the States.

என்று யாரோ ஒருவர் பேசிய விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். நாம்
அமைத்திருக்கக்கூடிய இந்த அரசியல் சட்டம்—

when it is a written constitution.

ரோம்ப ரிஜிடாக இருக்கும். சிலவற்றை மாற்ற முடியாது.
அதனால்தான் அமெரிக்க கான்ஸ்டிடியூஷனை மாற்றுவது ரோம்ப
கஷ்டமாக இருக்கிறது. நம்முடைய அரசியல் சட்டம்,

though it is a written constitution, it is flexible and allows
certain provisions to be modified.

என்ற முறையில் இருக்கிறது. ஆகவேதான் 32, 33 தடவைகள்
மாற்றியிருக்கிறோம். அதை அமென்ட்மென்ட் செய்வது நம்மு
டைய பெருமையைத்தான் காட்டுகிறது; அதனால் நமக்கு
சிறுமை அல்ல. இதை பெடரேஷன் என்றும் சொல்ல முடியாது
unitary constitution with some federal bearings here and there
என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது நம்முடைய இந்திய ஜன
நாயகம் என்று சொல்ல வேண்டும்.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில் வல்லபாய் பட்டேல் இந்த
நாட்டுக்கு ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார் என்று
சொல்வோம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர்களைச்
சுட்டுப் பொசுக்கியது அவர்தான். அதனால் எங்களுக்கு அவர்மேல்
வெறுப்பு இருந்தாலும், 500-க்கு மேற்பட்ட துண்டுகளாக, சமீஸ்

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

தானங்களாக சிதறிக் கிடந்த இந்தியாவை ஒரே அமைப்பாகக் கொண்டுவந்தவர் அவர்தான்; அதனால் அவரைப் பாராட்டுகிறோம். சிதறிக் கிடந்த பகுதிகளை எல்லாம் ஒன்றாக்கி ஒரே தேசமாக்கியது பாராட்டத்தக்கது. வருங்கால சரித்திரம் அதைச் சொல்லும். இப்படி முதலாளித்துவம் வளர்ந்து, ஏகாதிபத்தியத்தை விரட்டி எல்லோரும் ஒன்றுபடுகிறார்கள். இந்தியா அப்படித்தான் இருக்கிறது.

இந்தியா எப்போது ஒன்றாக இருந்தது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தமிழ் இலக்கியங்களை நன்றாகப் படித்தவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். மணிமேகலையில் ஒரு இடம் வருகிறது. தாதி என்ற ஒரு தாய் வருகிறாள். அவளுடைய பாவம் தீருவதற்காக வாராசியிலிருந்து கன்னியாகுமரி நோக்கி வருகிறாள். அப்படி வருகின்ற சமயத்தில் காவேரிக் கரையில் குழந்தை பிறக்கிறது. இந்தக் காவியம் எழுதப்பட்டு, ஆயிரம் வருஷத்திற்குக் குறையாமல் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்போதே ஏதோ ஒரு ஒற்றுமை இந்தியாவில் உருவாகி இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) சீனாவிலிருந்து ஆள் வந்ததாக நான் சொல்லவில்லை; அவர்கள் வேறு காரியங்களுக்காக வந்தார்கள். நான் அதைச் சொல்லவில்லை. பாவம் தீருவதற்காக வாராசியிலிருந்து கன்னியாகுமரிக்கு அந்தத் தாய் வந்ததாகத் தமிழ் இலக்கியம் இருக்கிறது.

There was probably a cultural unity.

எங்களுடைய கட்சியில் இருக்கின்ற பேராசிரியர் ஹிரேன் முகர்ஜி அவர்கள் சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) வடக்கே இருப்பவர்கள் இங்கே வந்தார்கள்; இங்கே இருப்பவர்கள் அங்கே போனார்கள். அதில் ஒன்றும் தப்பு இல்லையே.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஸ்டேட்ஸ் இங்கே எப்படி வந்தது என்று தெரியும்.

Only when capitalism develops the concept of autonomous States comes

மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை
மத்திய அரசு ஏற்று அமசியல் அமைப்புச் சட்டம்
திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 ஏப்ரல் 17]

இல்லாவிட்டால் சிறுநில மன்னர்கள், குறுநில மன்னர்கள்—இப்ப
டித்தான் இருப்பார்கள். முதலாளித்துவம் வளரக்கூடிய நாட்
டித்தான்—

When capitalist form of development takes place, States want
autonomy.

இப்போது இங்கே என்ன வருகிறது என்றால், நம்முடைய மனதில்
முதலாளித்துவம் வளரவேண்டும், தொழில் வளரவேண்டும் என்ற
நிலை இருந்து வருகிறது. அது எந்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டும்?
உலகிலுள்ள பல நிலைமைகளை வைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அப்படிப் பார்க்கும்போது ஓர் அபாயம் இருக்கிறது. அப்படி
என்ன அபாயம் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட
விரும்புகிறேன். நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர்கள் சொன்
னார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நான்
சோவியத் நாட்டுக்கு எதிரி என்ற முறையில் சொன்னார்கள்.
இந்திய மக்களின் தேசிய இயக்கத்தை ஆதரிக்கின்றவர்கள்
அங்கே இருக்கிறார்கள்.

ஏகாதிபத்திய வெள்ளையர்கள் இங்கே இருந்து மூலப் பொருட்
களை எடுத்துக்கொண்டுபோய், அங்கிருந்து 'ஃபினிஷ்ட்' பொருட்
களாக இங்கே கொண்டுவந்து விற்று பெரும் லாபம் சம்பாதித்துக்
கொண்டிருந்தார்கள். அப்போதுதான் 'பஞ்சத்தை பஞ்சால்
வெல்வோம்' என்று காந்தியடிகள் சொன்னார்கள். ஏகாதிபத்
தியம் இங்கே கூடாது என்று சொன்னார்கள். அந்த எதிர்ப்பு
உணர்ச்சி நமக்கு இன்றைக்கு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு).

ஏகாதிபத்திய நாடும், சோசலிச நாடும் ஒன்று என்று
சொல்கிறார்கள்.

சீனா கம்யூனிஸ்ட், சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் என்று சர்ச்சை
எழுந்து, கருத்து வேற்றுமை வந்து கட்சி பிளவுபடும் நிலைமை
வந்தது. (குறுக்கீடு). 1962-ல் என்று சொல்கிறார்கள். மாறு
பட்ட கருத்தின் காரணமாக கட்சியில் பிளவு ஏற்பட்டது. அதை
வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் எதிரி என்று சொல்கிறார்கள்.

மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் 389
மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய
அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட
வேண்டும் என்பது குறித்து

1974 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, நேற்றைய
தினம் அவர்கள் பேசுகின்றபோது 'சோவியத் யூனியனை எல்லா
வகையிலும் முன் உதாரணமாகக் கொள்ளவில்லை; ஆனால் அங்கே
இருந்து வருகிற சோசலிஷ் அமைப்புகளுக்காக மட்டும் இதைச்
சொல்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள். பின்பற்றுகிறேன் என்று
சொல்லவில்லை; உதாரணமாகச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னா
ர்கள். அதனால் சோவியத் யூனியனை எதிர்க்கிறார்கள் என்று
சொல்லவில்லை; அரசியல் எதிர்ப்பு காட்டவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் மறுத்து அவர்களுக்குப்
பதில் சொன்னால் பிறகு கோபம் வரும். சோவியத் நாட்டிலே
கம்யூனிஸ்டுகள் இருக்கிறார்கள் என்றாலும், இங்கே இருக்கிறார்கள்
என்றாலும் கம்யூனிஸ்டு கட்சியிலே ஜாதி வேறு பட்டவர்கள்
அல்லது மதம் வேறுபட்டவர்கள் இருப்பார்கள். இதை சரித்திரம்
எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது. இதைச் சொன்னால், ...

திரு. எல். கணேசன் : சோஷலிச சித்தாந்தத்தை ஆதரிக்கின்ற
வர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளை எதிர்க்க முடியும் என்ற கருத்தை நீங்கள்
ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா? இல்லையா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இது ஒரு சோஷலிச நாடு.
சோவியத் நாடு ஒரு சோஷலிச நாடு. நான் எதிர்க்கிறேன் என்று
சொல்லலாம். அது வேறு ஒரு நாடு. அப்படிச் சொல்வதில்
தப்பு இல்லை. இங்கே ஆளும் கட்சி சோவியத் நாட்டுக்
கொள்கைக்கு மாறுபட்டிருக்கலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு முக்கியமான பிரச்
சனையை கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் தங்கமணி அவர்கள் எழுப்பி
யிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த
வரையில் இன்று நேற்று அல்ல, நீண்ட நெடுங்காலமாகவே
சோவியத் நாட்டின்மீது ஒரு நல்ல பற்றும், ஆழ்ந்த அன்பும்
கொண்டது கழகம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால்
இப்போது சோவியத் ரஷியாவுடன் அதிக உறவு ஏற்படுத்த
முடியாமல் இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி பார்த்துக்கொண்டிருந்
தாலும் அதற்கும் மேலாக அன்பு காட்டிக்கொண்டிருப்பது ஆளும்
கட்சி என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

390 மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்னார் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத்துரைகளை மத்திய அரசு ஏற்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து

[1974 ஏப்ரல் 17]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : முதலமைச்சரவர்கள் எந்த அரசாங்க தூதரகத்திற்கும் போகலாம் அவர்களும் அழைக்கத் தயாராக இருப்பார்கள். அதிலே சிக்கல் ஒன்றும் இல்லை. எங்களுடைய செல்வாக்கை விட முதலமைச்சருக்கு அதிக செல்வாக்கு உண்டு.

சோவியத் நாட்டில் நடைபெறும் மாநாட்டுக்கு யாரை அனுப்பலாம் என்று கேட்டால் (குறுக்கீடு) நாங்கள் போகிறோம். அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. நான் போய் வந்தால், சோவியத் நாடு எப்படி இருக்கிறது என்று ஒருவர் என்னைக் கேட்டால் நன்றாக இருக்கிறது என்று நான் சொன்னால் 'இவன் கம்யூனிஸ்டுக்காரன், அப்படித்தான் சொல்வான்' என்று சொல்லிவிடுவார்கள். 1969-ம் வருஷம்தான் முதன் முதலாக நான் சோவியத் நாட்டுக்குப் போனேன். அதனால் அந்த மாநாட்டுக்கு மற்றவர்களை அனுப்ப வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஆலடி அருணாவையும் மற்றவர்களையும் எனக்கு இருக்கின்ற ஒரு சிறிய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அனுப்பலாம். ஆனால் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற முதலமைச்சரவர்கள், அவர்கள் நினைத்தால் எந்த நாட்டுக்கு வேண்டுமானாலும் போகலாம். அதற்கு நான் சிபாரிசு செய்ய வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் உறவு என்று சொன்னதை அங்கே போவதற்கு பாஸ்போர்ட் வாங்கித் தர வேண்டுமென்ற முறையில் சொல்லவில்லை; உறவு என்பதை வேறு முறையிலே சொன்னேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்களை சோவியத் நாட்டுக்கு அழைக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. கட்சித் தலைமையில் அப்படிச் சொல்லவில்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.